

Giới Học Người Cư Sĩ 4

Giới Sát Sanh - Buổi 1

Giảng giải: Thầy Thích Thiện Trang

Giảng ngày: 08/11/2025

Phát trực tiếp trên Kênh YouTube Thích Thiện Trang.

Link YouTube tại đây: <https://www.youtube.com/watch?v=jz-DecSSrks>

và mạng xã hội Facebook: Fanpage Thích Thiện Trang

<https://www.facebook.com/thaythichthientrang>

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật!

Kính chào toàn thể quý vị! Hôm nay chúng ta [học] bài 4 của chuyên đề Giới Học Người Cư Sĩ. Hôm nay chúng ta sẽ vào học phần Giới. Sau ba buổi chúng ta học về Tam Bảo (quy y Phật, Pháp, Tăng), hôm nay chúng ta sẽ vào phần Giới.

Giới đầu tiên đối với người Cư sĩ là Giới sát sanh.

1. Giới Sát Sanh

A. Lợi ích của không sát sanh

Trong Chú Giải Khuddakapāṭha nêu như sau: Có 23 lợi ích của không sát sanh và cũng có 23 quả xấu của sát sanh.

TT	Lợi ích không sát sanh	Quả xấu của sát sanh
1	Có thân hình không tật nguyên, đầy đủ các bộ phận lớn nhỏ trong cơ thể.	Bị thân hình tật nguyên.
2	Có thân hình cân đối xinh đẹp.	Có thân hình không cân đối, xấu xí.
3	Là người nhanh nhẹn.	Là người chậm chạp.

4	Có lòng bàn tay, lòng bàn chân đầy đặn.	Có lòng bàn tay, và dưới lòng bàn chân lõm sâu.
5	Có thân hình xinh đẹp, không tỳ vết.	Có thân hình xấu xí, đầy sẹo.
6	Có da thịt mềm mại, hồng hào.	Có sắc diện tối tăm.
7	Có thân hình sạch sẽ, trong sáng.	Có da thịt sần sùi.
8	Có đại thiện tâm dũng cảm, không sợ hãi.	Có tính hay sợ hãi.
9	Có sức khỏe dồi dào.	Có sức khỏe yếu đuối.
10	Có giọng nói thanh tao, lời nói ngọt ngào, suôn sẻ.	Có tật cà lăm, nói lặp đi lặp lại, không suôn sẻ.
11	Được mọi người quý mến.	Bị mọi người ghét bỏ.
12	Có thuộc hạ tùy tùng, bạn bè đoàn kết thương yêu.	Có những thuộc hạ tùy tùng bị chia rẽ.
13	Thân tâm được an lạc tự tại, không hoảng sợ.	Có tính hay giật mình, hoảng sợ.
14	Không bị tai nạn do khí giới, thuốc độc...	Thường bị tai nạn do khí giới, thuốc độc...
15	Có trí tuệ sáng suốt.	Là người si mê, ngu dốt.
16	Có nhiều bạn bè thân thiết.	Có rất ít bạn bè.
17	Có thân hình đẹp đẽ, đáng quý mến.	Có thân hình dị hợm, đáng ghê sợ.
18	Có các bộ phận lớn nhỏ trong thân thể đẹp đẽ.	Có thân hình kỳ dị.

19	Là người ít bệnh hoạn ốm đau.	Là người hay bệnh hoạn ốm đau.
20	Là người có tâm thường an lạc.	Là người thường sầu não, lo sợ.
21	Là người thường được sống gần gũi với con cháu.	Có con cháu thường xa lánh.
22	Là người được trường thọ, sống lâu.	Là người bị chết yểu.
23	Không có một ai có thể mưu sát được.	Là người bị người khác giết chết.

(1) *Nếu không sát sanh thì có thân hình không tật nguyên, đầy đủ các bộ phận lớn nhỏ trong cơ thể. Ngược lại sát sanh thì bị thân hình tật nguyên.* Đầu tiên quả báo [không sát sanh được] thân thể mình không bị tật nguyên. Nên không sát sanh rất quan trọng. Tại sao thân người mình nhiều tật nguyên, đó là do quả báo của sát sanh. Cho nên muốn không bị tật nguyên thì hãy giữ không sát sanh.

(2) *Lợi ích thứ hai của không sát sanh là có thân hình cân đối xinh đẹp. Ngược lại, nếu sát sanh thì có thân hình không cân đối, xấu xí.* Cho nên ai muốn đẹp, thân hình cân đối, phải giữ giới không sát sanh, còn ngược lại thì thân hình sẽ xấu xí. Ai cũng muốn đẹp đúng không? Chắc chắn trong vòng luân hồi vẫn thích đẹp! Bao giờ thành A-la-hán mới [hết thích] còn chưa thành A-la-hán vẫn muốn mình đẹp, ít nhiều chúng sanh cũng có sự chấp này. Đây là giới thiệu cho những người chưa tu, nếu ai giải thoát rồi cũng không quan trọng nữa. Nếu quý vị chứng quả Thánh rồi, quý vị không quan trọng đẹp hay xấu nữa.

(3) *Lợi ích không sát sanh là người nhanh nhẹn, quả xấu của sát sanh là người chậm chạp.* Quý vị thấy có người nhanh nhẹn là do họ cũng có một phần không sát sanh, còn chậm chạp tại vì sát sanh.

(4) *[Lợi ích của không sát sanh là] có lòng bàn tay, lòng bàn chân đầy đặn, ngược lại nếu sát sanh thì có lòng bàn tay và dưới lòng bàn chân lõm sâu.* Quý vị coi thử lòng bàn tay, lòng bàn chân nữa có đầy đặn không? Như vậy mình biết đó cũng là một phần quả báo của đời trước có sát sanh hay không.

(5) *Nếu không sát sanh thì có thân hình xinh đẹp, không tỳ vết.* Ngược lại, nếu sát sanh thì sẽ có thân hình xấu xí, đầy sẹo. Cho nên nhiều người có thân hình xấu xí đầy sẹo là do sát sanh.

(6) *[Nếu không sát sanh] thì có da thịt mềm mại, hồng hào.* Nếu sát sanh có sắc diện tối tăm. Những người có da thịt mềm mại, hồng hào, là do giữ giới không sát sanh, ngược lại sắc diện tối tăm. Mấy người bán cá, bán thịt, quý vị để ý mặt mày họ tối tăm. Ngay trong đời này thấy rồi, chứ chưa cần phải [nói] đâu xa.

(7) *Nếu không sát sanh thì có thân hình sạch sẽ, trong sáng.* Còn ngược lại nếu sát sanh thì có da thịt sần sùi. Cho nên, muốn đẹp [cần giữ giới không sát sanh].

(8) *[Nếu không sát sanh thì] có đại thiện tâm dũng cảm, không sợ hãi.* Ngược lại [nếu sát sanh thì] có tính hay sợ hãi. Quý vị thấy tại sao có những người họ không sợ hãi, họ rất thoải mái, còn có những người bây giờ có tâm sợ này sợ kia, ví dụ như bị trầm cảm v.v... Đó thật ra cũng là do quả sát sanh. Do đời trước mình sát sanh, mình gây nỗi sợ hãi cho chúng sanh khác. Cho nên quả báo bây giờ mình bị sợ, sau khi sanh làm người mình bị quả này, giống như quả báo nhẹ của sát sanh đó.

(9) *[Nếu không sát sanh thì] có sức khỏe dồi dào. Ngược lại [nếu sát sanh thì] có sức khỏe yếu đuối.*

(10) *[Nếu không sát sanh thì] có giọng nói thanh tao, lời nói ngọt ngào, suôn sẻ. Ngược lại [sát sanh thì] có tật cà lăm, nói lặp đi lặp lại, không suôn sẻ. Quý vị thấy giọng nói cũng thể hiện nghiệp, đây cũng [là] một phần của nghiệp, tất nhiên có nhiều nhân nhưng ở đây chúng ta đang nói về sát sanh cũng ảnh hưởng đến [giọng nói]. Nếu mà giữ được [Giới] sát sanh thì giọng nói thanh tao, lời nói ngọt ngào, suôn sẻ. Còn người bị tật cà lăm, nói lặp đi lặp lại, không suôn sẻ, thì đó là do nghiệp sát sanh.*

(11) *[Nếu không sát sanh thì] được mọi người quý mến. Ngược lại nếu sát sanh thì bị mọi người ghét bỏ. Quý vị thấy tại sao có những người được nhiều người quý mến? Vì do không sát sanh. Chúng sanh đời trước họ gặp mình, họ cũng vui, đời này, họ gặp lại ấn tượng xưa cũng đem lại sự gần gũi an tâm, cho nên họ dễ gần gũi mình. Nếu đời trước mình giết nhiều chúng sanh quá, thì chúng sanh sợ ghét mình, bây giờ thấy [họ] cũng ghét mình luôn. Đó là khuynh hướng tâm lý, tiền nghiệp rõ ràng.*

(12) *[Nếu không sát sanh thì] có thuộc hạ tùy tùng, bạn bè đoàn kết thương yêu. Ngược lại nếu sát sanh có những thuộc hạ tùy tùng bị chia rẽ. Cho nên [có] nhóm thuộc hạ tùy tùng đông cũng là do mình không sát sanh. Nếu sát sanh nhiều, tất nhiên chúng sanh đời đó sợ mình, đời này gặp mình cũng chạy, chia rẽ. Điều đó cũng là do nghiệp này.*

(13) *[Nếu không sát sanh thì] thân tâm được an lạc tự tại, không hoảng sợ. Ngược lại nếu sát sanh thì có tính hay giật mình, hoảng sợ. Cho nên có nhiều người có tính mạnh mẽ, không sợ hãi, an lạc nhiều, cũng là do không sát sanh. Còn ngược lại nhiều người sợ*

hay giết mình, hoảng sợ, là do sát sanh. Do sát sanh nhiều, có thể dư báo: sau khi lên nhân gian này dễ bị trầm cảm.

(14) *[Nếu không sát sanh thì] không bị tai nạn do khí giới, thuốc độc ... Ngược lại nếu sát sanh nhiều thường bị tai nạn do khí giới, thuốc độc...* Thiện Trang thấy [điều này] ngay trong đời này, chẳng cần phải đợi đến đời sau. Quý vị nhớ quả không phải lúc nào cũng trở đời sau, có khi trở ngay đời này [hoặc] tùy nghiệp. Thiện Trang có anh rể hay sát sanh lắm, giết con này, giết con kia. Ông suốt ngày bị tai nạn này, tai nạn kia, bị nhiều lắm, sau này học Phật đỡ hơn. Rõ ràng cũng do sát sanh! Có những nghiệp nhẹ trở ngay trong đời này, không phải nghiệp nào mình cũng đợi tới trở đời sau. Có nhiều nghiệp trở, có thể trở đời này, có thể trở đời sau, có thể trở đời nào đó. v.v... Cho nên mình phải hiểu nghiệp, điều này chúng ta đã học ở bên bộ kia rồi.

(15) *[Nếu không sát sanh thì] có trí tuệ sáng suốt. Ngược lại [nếu sát sanh thì] là người si mê, ngu dốt.* Điều này cũng dễ hiểu thôi, mình học bên bộ kia quý vị thấy nếu không sát sanh thì tâm là tâm thiện, tâm lành tạo ra trí tuệ; còn quả báo của việc sát sanh, lúc mình thực hiện việc đó là mình dùng tâm sân, tâm si, tâm tham, cho nên dùng những tâm đó thì tự nhiên trí tuệ mình không có. Vậy thôi! Quả đời sau là vậy.

(16) *[Nếu không sát sanh thì] có nhiều bạn bè thân thiết, nếu ngược lại sát sanh thì có rất ít bạn bè.* Điều này cũng dễ hiểu.

(17) *[Nếu không sát sanh thì] có thân hình đẹp đẽ, đáng quý mến, ngược lại sát sanh thì có thân hình dị hợm, đáng ghê sợ.* Tướng mạo xinh đẹp cũng nằm trong đây, giống như trên.

(18) *[Nếu không sát sanh thì] có các bộ phận lớn nhỏ trong thân thể đẹp đẽ, ngược lại có thân hình kỳ dị.* Cho nên nhiều khi nghiệp

[không] sát sanh [là] những chi tiết của thân thể như ngón tay, bàn tay, những yếu tố nhỏ nhỏ đẹp. Còn ngược lại thì có những cái kỳ dị.

(19) *[Nếu không sát sanh thì] người ít bệnh hoạn, ốm đau, ngược lại sát sanh là người hay bệnh hoạn, ốm đau.* Điều này thì rõ ràng vì mình gây cho chúng sanh đau thì mình cũng đau thôi.

(20) *[Nếu không sát sanh thì] người có tâm thường an lạc, ngược lại sát sanh là người thường sầu não, lo sợ.* Điều này cũng rõ ràng, giống như trên, tương tự thôi.

(21) *[Nếu không sát sanh thì] người thường được sống gần gũi với con cháu, ngược lại sát sanh thì có con cháu thường xuyên xa lánh.* Cho nên người cô độc nếu ngoài sự lựa chọn của mình ra, việc bị con cháu hay người khác xa lìa là do mình sát sanh nhiều.

(22) *[Nếu không sát sanh thì] người được trường thọ, sống lâu, ngược lại sát sanh là người chết yếu.* Điều này cũng rõ ràng, mình cắt đứt mạng sống của chúng sanh sớm thì mình cũng chết sớm. [Do] nghiệp nên [bị] như vậy.

(23) *[Nếu không sát sanh thì] không một ai có thể mưu sát được, còn ngược lại [sát sanh] là người bị người khác giết chết.* Nghiệp này cũng khiến cho người ta không mưu sát được.

Quý vị nhớ câu chuyện trong Tích Truyện Pháp Cú có người bị ông chủ hộ tìm cách giết bảy lần mà giết không được. Cuối cùng [người đó] làm Trưởng khố, giàu sang, [làm] một vị quan luôn. Câu chuyện đó dài lắm, Thiện Trang không kể đầy đủ [được], Thiện Trang kể [tóm tắt] thế này: Có hai vợ chồng hình như có nạn gì đó cho nên phải trốn lên núi. Đi đường xa, ôm theo đứa con, một hồi đuối quá người chồng mới chuyển cho người vợ ôm, rồi người vợ chuyển cho người chồng ôm, cứ thay phiên nhau đi như vậy. Một

hồi đuồi quá, người chồng nói thôi bỏ con lại đi chứ đi không nổi nữa rồi, đói khát, không có lương thực. Nhưng bà vợ không chịu. Ông chồng để bà vợ đi trước, ông bỏ [đứa con] xuống. Đi một lúc bà vợ không thấy ông chồng bê đứa con nữa mới nói “*Con đâu rồi?*”. Ông [chồng] kêu: “*Bỏ đằng kia rồi*”. Bà vợ nói phải quay lại. Hai người quay lại ôm đứa con đi tiếp. Nhưng đứa con đuồi sức, một lát sau nó qua đời, cuối cùng [nó] cũng chết.

Hai vợ chồng đi cuối cùng cũng tới một nhà Trưởng giả đang cúng dường cho một vị Bích-chi-phật. Lúc đó đang thiết đãi rất nhiều đồ ăn, thấy hai vợ chồng này rất đói khát tới, vị Trưởng giả mới giúp cho ăn cháo. v.v.... Nhưng ông chồng kiệt sức chết luôn, không ăn được, còn bà vợ thì sống. Nhưng trước khi chết, ông [chồng] thấy cảnh con chó của chủ hộ được ăn uống đầy đủ, ông thèm, ông nghĩ đến con chó thôi: “*Con chó sướng như vậy, được ăn, còn mình thì đói lâu rồi, còn chưa kịp ăn*” (ông chưa kịp ăn là ông chết mà!). Ông nhớ đến ấn tượng đó, cho nên ông chết ông đầu thai làm con chó trong nhà đó. Bà vợ sau đó cũng phát tâm cúng dường cho vị Bích-chi-phật, rồi hồi hướng nguyện chồng mình được phước lành.

Con chó cũng có thiện tâm được [ở] nhà đó, chạy theo vị Bích-chi-phật khi [vị Bích-chi-phật] thỉnh thoảng tới. Cuối cùng ông chủ nhà nói: “*Mỗi lần cần cái gì, con không có thời gian thỉnh ngài được thì con nhờ con chó đi thỉnh ngài nha*”. Tức là khi con chó tới mừng là thỉnh vị Bích-chi-phật ở trên núi xuống thọ trai. Dần dần con chó tích lũy được công đức, do phước lành đó, sau khi chết con chó đó được sanh lên cõi Trời, ở tầng trời sống thọ được rất lâu. Sau đó sanh xuống nhân gian làm đứa con bị người ta bỏ, ông Trưởng giả tìm cách mưu sát bảy lần mà không được. Cuối cùng

con ông ấy thì chết, còn người đó thì trở thành [con nuôi của ông] lấy được tài sản. Sau đó vị đó thành giàu sang (một trong những vị Trưởng giả rất nổi tiếng), gặp được Đức Phật Thích Ca, sau đó đắc đạo quả Tu-đà-hoàn.

Quý vị thấy câu chuyện [với kết quả] như vậy cũng là do nhân đời quá khứ trồng được căn lành với một vị Bích-chi-phật, mà ở thân phận là một con chó thôi. Có phước báo lớn cho nên người ta mưu sát đến bảy lần mà không giết được.

Thiện Trang kể tóm tắt vậy thôi, câu chuyện dài lắm, quý vị tìm trong Tích Truyện Pháp Cú. Có lần Thiện Trang cũng kể được một đoạn khá đầy đủ câu chuyện đó. Tóm lại là như vậy. Nếu quý vị cần thiết thì hôm nào [Thiện Trang] sẽ kể chi tiết hơn. Nói chung phước tốt thì không có ai mưu sát được, cũng có trường hợp như thế nhưng ít, phải phước lớn lắm.

Lợi ích và quả xấu của việc giữ Ngũ giới

	<p>Người nào giữ gìn Ngũ giới trong sạch và trọn vẹn, trong đó có điều giới “có tác ý tránh xa sự sát sinh” thì được lợi ích:</p>	<p>Nếu người nào phạm điều Giới sát sinh, giết hại sinh mạng của chúng sinh, dù lớn dù nhỏ thì người ấy cũng đã tạo ác nghiệp sát sinh và chịu quả:</p>
<p>1</p>	<p>Sau khi người ấy chết, Đại thiện nghiệp Dục giới không sát sinh ấy có cơ hội cho quả tái sinh đời sau trở lại làm người trong cõi người này.</p>	<p>Nếu có ác nghiệp sát sinh nặng, thì sau khi người ấy chết, ác nghiệp sát sinh ấy có cơ hội cho quả tái sinh đời sau trong cõi ác, chịu quả khổ của ác nghiệp ấy cho đến khi mãn quả của ác</p>

		nghiệp ấy, mới thoát khỏi được cõi ác.
2	Hoặc sau khi người ấy chết, Đại thiện nghiệp Dục giới không sát sinh ấy có cơ hội cho quả tái sinh đời sau làm vị thiên nam hoặc thiên nữ trong cõi trời Dục giới, hưởng mọi sự an lạc trong cõi trời ấy cho đến hết tuổi thọ.	Sau khi thoát khỏi cõi ác, trường hợp nếu có Đại thiện nghiệp Dục giới nào khác có cơ hội cho quả thì tái sinh đời sau trở lại làm người.
3	Sau khi vị chư thiên chết tại cõi Trời ấy, nếu trường hợp Đại thiện nghiệp Dục giới không sát sinh ấy có cơ hội cho quả tái sinh thì đời sau trở lại làm người trong cõi người này.	Trường hợp, nếu người nào phạm điều Giới sát sinh, tạo ác nghiệp sát sinh nhẹ, thì sau khi chết người ấy, ác nghiệp sát sinh nhẹ ấy không có cơ hội cho quả tái sinh, mà Đại thiện nghiệp Dục giới nào khác có cơ hội cho quả tái sinh đời sau trở lại làm người.

Người nào **giữ gìn Ngũ giới trong sạch và trọn vẹn**, trong đó có điều giới “**có tác ý tránh xa sự sát sinh**” thì được lợi ích:

1. *Sau khi người ấy chết, Đại thiện nghiệp Dục giới không sát sinh ấy có cơ hội cho quả tái sinh đời sau trở lại làm người trong cõi người này.*

Tức là nếu nghiệp đó là nghiệp thiện, nhưng nghiệp thiện lớn trong cõi Dục giới (chúng ta học bên Vi Diệu Pháp đó là Tâm đại thiện Dục giới) nếu có cơ hội cho quả, ([trường hợp] nếu không có

cơ hội trở quả, quả khác nghiệp khác lúc lâm chung chen vô thì không nói) thì sẽ được tái sinh lại cõi Người.

2. *Hoặc sau khi người ấy chết, Đại thiện nghiệp Dục giới không sát sinh ấy có cơ hội cho quả tái sinh đời sau làm vị thiên nam hoặc thiên nữ trong cõi trời Dục giới, hưởng mọi sự an lạc trong cõi Trời ấy cho đến hết tuổi thọ.*

Giữ Ngũ giới thì [sẽ tái sinh] được làm người hoặc làm chư Thiên.

3. *Sau khi vị chư thiên chết tại cõi Trời ấy, nếu trường hợp Đại thiện nghiệp Dục giới không sát sinh ấy có cơ hội cho quả tái sinh thì đời sau trở lại làm người trong cõi người này.*

Tức là không chỉ lên cõi Người, cõi Trời, mà có thể cho thêm quả đời sau cũng trở lại cõi Người nữa. Cho nên lợi ích [giữ Ngũ giới] như vậy.

Còn ngược lại, nếu người nào **phạm điều Giới sát sinh, giết hại sinh mạng của chúng sinh**, dù lớn dù nhỏ thì người ấy cũng đã tạo ác nghiệp sát sinh và chịu quả:

1. *Nếu có ác nghiệp sát sinh nặng, thì sau khi người ấy chết, ác nghiệp sát sinh ấy có cơ hội cho quả tái sinh đời sau trong cõi ác, chịu quả khổ của ác nghiệp ấy cho đến khi mãn quả của ác nghiệp ấy, mới thoát khỏi được cõi ác.*

Tức là sẽ đọa vào đường ác Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Khi nào hết nghiệp đó thì mới được ra.

2. *Sau khi thoát khỏi cõi ác, trường hợp nếu có Đại thiện nghiệp Dục giới nào khác có cơ hội cho quả thì tái sinh đời sau trở lại làm người.*

Tức là phải có nghiệp nào khác (Đại thiện Dục giới) thì mới tái sinh làm người.

3. Trường hợp, nếu người nào phạm điều Giới sát sinh, tạo ác nghiệp sát sinh nhẹ, thì sau khi chết người ấy, ác nghiệp sát sinh nhẹ ấy không có cơ hội cho quả tái sinh, mà Đại thiện nghiệp Dục giới nào khác có cơ hội cho quả tái sinh đời sau trở lại làm người.

Quý vị nên nhớ nếu nghiệp sát sanh nhẹ thì không có đọa đường ác, chứ không phải nghiệp nào cũng đọa. [Nghiệp] nặng hay nhẹ thì chúng ta sẽ học ở phần sau. Phần sau chúng ta sẽ có bảng phân chia nghiệp, nghiệp nào nặng, sát sanh thế nào là [nghiệp] sát sanh nặng, thế nào là nhẹ. Chúng ta sẽ học ở phần sau.

B. Nội dung của Giới sát sanh

Tất nhiên có chữ “giới” rồi thì không có chữ “không”, chữ “giới” là ngăn rồi cho nên thêm chữ “không” nữa thì không đúng, [nên đề] giữ Giới sát sanh thôi. Nếu quý vị có thể đọc dài, đọc đầy đủ đề thọ trì [thì đọc] như sau:

Con xin thọ trì điều giới tránh xa việc sát sinh. Con nguyện không làm cho bất kỳ chúng sinh nào phải mất sinh mạng trước thời hạn tuổi thọ của chúng. Con giữ tâm tránh xa và dứt bỏ mọi hành động giết hại. (Đây giống như lời phát nguyện, phát nguyện như thế).

Pāṇātipātā veramaṇisikkhāpadam samādiyāmi.

Thực ra trong điều giới tiếng Pali có một dòng ngắn này thôi, đây là mình viết cho đầy đủ. Đối với những người không học [tiếng] Pali thì chúng ta cũng nói qua thôi. Dòng ngắn này mình giải thích như sau:

*Ý nghĩa từng chữ:

– **Pāṇātipātā: Pāṇā + atipātā.**

+ **Pāṇā**: Chúng sinh, tất cả mọi chúng sinh lớn nhỏ có sinh mạng.

+ **Atipātā**: Rời mau, lìa mau.

– **Veramaṇisikkhāpadam**: Veramaṇī + sikkhāpadam.

+ **Veramaṇī**: Tác ý tránh xa (mình khởi ý tránh xa).

+ **Sikkhāpadam**: Điều giới, giới.

– **Samādiyāmi**: Con xin thọ trì.

– **Pāṇātipātā**: Hành động làm cho chúng sinh lìa bỏ sinh mạng trước thời gian hạn định hết tuổi thọ của chúng sinh ấy, nghĩa là giết hại chúng sinh ấy chết trước thời gian hạn định tuổi thọ của chúng sinh ấy.

Có nghĩa chúng sanh đáng lẽ sống thọ hơn, chưa đến lúc chết, nhưng mình giết nó, mình làm cho nó chết. Hành động đó gọi là hành động sát sanh. Tuy nhiên như thế vẫn chưa đủ, bây giờ chúng ta sẽ học kỹ hơn.

C.Thế nào là sát sanh?

* **Mỗi chúng sinh chết do hết tuổi thọ** (do họ hết tuổi thọ thì họ mới chết), **do mãn nghiệp hỗ trợ** (mãn nghiệp là hết nghiệp). Hết tuổi thọ hoặc hết nghiệp là một trong hai nguyên nhân chết), **do hết tuổi thọ và mãn nghiệp hỗ trợ**, đó gọi là **chết đúng thời (kālamaraṇa)**.

Ở trong ví dụ đưa ra giống như đèn dầu ngày xưa (bây giờ quý vị [ai] dùng đèn dầu nói chắc quý vị biết), có ba trường hợp đèn tắt: Trường hợp thứ nhất tim đèn hết rồi cho nên đèn tắt, gọi là hết tuổi thọ; Trường hợp thứ hai là dầu hết nên [đèn] tắt, gọi là hết nghiệp; Trường hợp thứ ba [là] cả hai điều đó đều xảy ra đồng thời (vừa hết dầu, vừa hết tim đèn, hai cái đó [hết] một lúc). Như

vậy gọi là chết đúng thời, đèn đó là tắt đúng thời. Người nào chết cũng chết vậy: chết do hết tuổi thọ, chết do hết nghiệp, chết do vừa hết tuổi thọ vừa hết nghiệp, thì đó là chết đúng thời. Còn các trường hợp khác gọi là chết không đúng thời.

***Trường hợp chúng sinh có thể duy trì, kéo dài sinh mạng thêm cho đến hết tuổi thọ, đến mãn nghiệp hỗ trợ... nhưng chúng sinh ấy bị người khác giết hại, cắt đứt dòng sinh mạng trước thời gian hạn định tuổi thọ của chúng sinh ấy, gọi là giết hại chúng sinh (pāṇātipātā).**

Ví dụ như con muỗi đáng lẽ còn sống bảy ngày nữa mà mình giết nó trước, khiến chết trước [thời gian đó]. Tức là tuổi thọ của nó còn bảy ngày nhưng mình giết mất rồi, mình đập cho nó chết, mình lấy cây vọt muỗi, vọt cho nó chết. Những điều đó gọi là giết hại chúng sanh, tức là làm chúng sanh chết trước khi thọ mạng nó hết, hoặc chết trước khi nghiệp của nó hết, hoặc mình làm, tác động vào để nó chết trước hai điều đó, thì gọi là giết hại chúng sanh.

D. Đủ 5 chi pháp thì phạm Giới sát sanh

Ở đây mục này quan trọng, đủ năm chi pháp thì mới phạm Giới sát sanh, không phải mình nói giết là phạm đâu, không phải. Ở đây nói rất kỹ.

Nếu người nào có Tâm sở Tác ý đồng sinh với Tâm bất thiện giết hại chúng sanh hợp đủ 5 chi pháp của Giới sát sanh, thì người ấy phạm Giới sát sanh.

Điều này bình thường mình giải thích theo kiểu Vi Diệu Pháp. Vi Diệu Pháp có Tâm sở Tác ý (chủ động, chủ ý của mình). Khi đó mình dùng Tâm bất thiện mà có Tâm sở này đi chung để giết hại

chúng sanh, đủ năm chi pháp, thì mới phạm Giới sát sanh. Năm chi pháp đó là:

1. Chúng sanh có sinh mạng (pāṇo).
2. Biết rõ chúng sanh có sinh mạng (pāṇasaññitā).
3. Tâm nghĩ giết hại chúng sanh (vadhakacittaṃ).
4. Cố gắng giết hại chúng sanh (payogo).
5. Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng đó (tena maraṇaṃ).

1. Chúng sanh có sanh mạng

Những chúng sanh không có sanh mạng thì không có [phạm Giới sát sanh]. Sinh mạng chúng sanh ở đây gồm hai phần: Danh là tinh thần (Thọ, Tưởng, Hành, Thức) và Sắc là thân thể vật lý. Chúng sanh có sanh mạng là như thế, chứ không phải [như] cái cây. Cái cây có sinh mạng không quý vị? Ví dụ một cây mai, một cây đào mình tới mình chặt. Như vậy mình có sát sanh không? Nhiều người nói [là] sát sanh. Cây mai, cây đào là chúng sanh vô tình. Cái cây chỉ có Sắc là phần thân thể vật lý của nó, nó không có phần tinh thần, nó không có Thọ Tưởng Hành Thức như con người. Thọ là cảm nhận, Tưởng là suy nghĩ, Hành cũng là suy nghĩ, Thức cũng là suy nghĩ (cứ cho như vậy đi, nói vậy cho đơn giản, còn ai muốn hiểu rõ thì coi bên bộ kia). Nhiều cây mình đụng vô lá nó co, mình tưởng nó có tinh thần. Nhưng không phải, đó là cơ chế của cây. Cho nên [ở đây] phải là chúng sanh có sanh mạng.

Thiện Trang thấy có những người học Đại thừa riết rồi cái gì cũng sợ hết, [đụng] cái cây cũng sợ luôn, thậm chí vật gì đụng vô cũng sợ. Đó là học riết rồi bị rớt vào hiện tượng trầm cảm, tức là mình học Đại thừa riết mình bị loạn, bị điên. Tại vì sao? Tại vì nhìn tất cả đều là chúng sanh có mạng hết, trong khi đó [có một số] không có mạng. [Quý vị] nhớ rất nhiều cái xung quanh ta không

có mạng, cái bàn không có, cái ghế không có. Cái cây có ông Thần cây, nhưng ông Thần cây là ông ở trên cái cây, chứ không phải là cái cây [mà nghĩ cái cây là] có sanh mạng.

Cho nên đầu tiên phải xác định được chúng sanh [nào] có sinh mạng. Lát nữa chúng ta sẽ đi tới [phần] chúng sinh nào có sinh mạng. Ví dụ Vi khuẩn, Virus (có người gọi là vi trùng), những loại đó có sanh mạng hay không? Chúng ta đưa ra một bài toán, lát nữa nếu kịp chúng ta sẽ giải, bài toán ngừa thai, uống thuốc gì đó để diệt tinh trùng. Vậy uống thuốc diệt tinh trùng đó có phạm Sát sanh hay không, có phạm phá thai hay không? Đó là những vấn đề chúng ta phải học cho kỹ để chúng ta thực hành. Lần này Thiện Trang sẽ chia sẻ đầy đủ những tình huống đó.

Như vậy yếu tố thứ nhất là chúng sanh phải có sanh mạng.

2. Biết rõ chúng sanh có sanh mạng

Mình phải biết rõ chúng sanh đó có sanh mạng. Bây giờ mình thấy con chó nhưng mình phải biết đó [là] con chó. Chứ bây giờ nó nằm y như ụ mỗi, chui chui ở dưới đất, rồi đi ngang qua mình tưởng chắc là cái gì đó thôi. Ụ mỗi giống con chó quá nhưng trong đầu mình nghĩ không phải con chó, mình chém ụ mỗi một phát cho vui thôi ai ngờ chém con chó. Đó là 'không biết rõ chúng sanh có sanh mạng'.

Yếu tố thứ hai cũng là yếu tố quan trọng, phải biết rõ chúng sanh đó có sanh mạng.

3. Tâm nghĩ giết hại chúng sanh

Trường hợp như vừa rồi mình chém con chó [nhưng mình nghĩ là ụ mỗi dưới đất], con chó đó là con chó thật. Tâm đó không nghĩ giết hại chúng sanh đâu, cho nên không phạm [Giới sát sanh]. Phải có tâm nghĩ giết hại chúng sanh đó [mới phạm].

4. Cố gắng giết hại chúng sanh

Ở đây mình dịch “cố gắng” là “hành động” thì rõ ràng [hơn], có hành động cố gắng giết hại chúng sanh.

5. Chúng sanh chết ấy chết do sự cố gắng đó (hành động đó).

[Ở đây] nói hành động đi, chữ “cố gắng” thì không rõ lắm. Vì bản dịch này người ta ghi “cố gắng” nhưng mình hiểu là hành động.

Năm yếu tố này là đủ năm chi phần để phạm Giới sát sanh.

***Nếu người nào có đầy đủ 5 chi pháp này thì người ấy phạm Giới sát sinh. Nếu không đủ 5 chi pháp này thì không phạm Giới sát sinh.**

Nhớ nha! Chứ không phải vô quất sát sanh hết, học riết rồi bị loạn đó. Có người nói vừa khởi ý nghĩ hại người thôi đã là sát sanh rồi. Nói như vậy là học riết rồi bị điên. Cho nên tại sao nhiều người học Tịnh Độ mà hoang mang, sợ hãi, là bởi vì học sai. [Chúng ta] phải [học] rõ ràng như vậy.

****Chúng sanh ở đây gồm 2 phần: Danh (tinh thần: Thọ, Tưởng, Hành, Thức) và Sắc (Thân thể vật lý).**

*****Sát sanh tức là cắt đứt Sắc mạng chủ của chúng sanh (Thuộc về Sắc pháp). (Còn Danh mạng chủ thuộc về Danh pháp thì vẫn sinh rồi diệt liên tục đời kế tiếp, rồi từ kiếp này sang kiếp kia trong vòng tử sinh luân hồi trong Tam giới 4 loài, tùy theo nghiệp và quả của nghiệp của mỗi chúng sinh, trừ khi đã chứng quả giải thoát, Niết-bàn).**

Ở đây nói dài vậy, nhưng tóm lại chúng sanh có hai phần, một phần tinh thần là Danh, một phần thân thể vật lý [là Sắc]. Mình sát sanh thực ra mình chỉ cắt đứt mạng sống về thân thể (Sắc). Còn đời sống tinh thần của họ, dòng tâm sinh diệt liên tục, có chết đâu, nó liên tục từ đời này qua đời khác, nó chuyển thân đi qua đời

khác, nó đi miết như vậy theo nghiệp của nó. Cho nên mình không giết được tâm thức đó (nói đơn giản gọi là dòng tâm thức). [Mình] phải hiểu cho đúng, không [là] nói mất linh hồn, kiểu đó không phải.

Quý vị học Kinh Nguyên thủy có nhiều điều mình so ra, dù người nổi tiếng bên Đại thừa nói cũng sai nữa. Ví dụ một chúng sanh chia ra thành nhiều chúng sanh, điều đó không có kinh Phật. Dòng tâm thức chỉ [có] một dòng tâm thức thôi. Dù mình thấy con gì đó [bị] cắt đôi, ví dụ như mấy con động vật nhỏ phân đôi. Thực ra khi phân ra đôi nó có thức khác sanh, không phải một con chia làm hai con [thì] thức đó chia làm đôi. [Đó là] có hai chúng sanh khác nhau. Theo Vi Diệu Pháp rất rõ ràng cho nên mình phải hiểu sát sanh thực ra là vậy.

Mình học nhớ 5 chi phần này:

- (1) *Chúng sanh có sanh mạng;*
- (2) *Biết rõ chúng sanh có sanh mạng;*
- (3) *Tâm có ý nghĩ giết hại chúng sanh;*
- (4) *Có cố gắng hành động giết hại chúng sanh;*
- (5) *Chúng sanh đó chết do hành động đó.*

Mình cho một ví dụ minh họa này, quý vị vì thù ghét một người nào đó. Ví dụ ghét ông chồng quá, bây giờ Việt Nam mình hay có [chuyện này]. Cho nên mua một loại thuốc độc về để sát hại ông chồng, bỏ vô đồ ăn cho ông chồng ăn để ông ấy chết. Như vậy đủ năm chi phần không?

- (1) *Chúng sanh có sanh mạng:* ông chồng là chúng sanh có sanh mạng;
- (2) *Biết rõ chúng sanh có sanh mạng:* biết, biết ông chồng mà;
- (3) *Tâm nghĩ giết hại chúng sanh (ông chồng):* có;

(4) *Có hành động (cố gắng)*: có;

(5) [*Chúng sanh đó chết phải do hành động đó*]: nếu ông chồng chết vì thuốc đó thì đúng [phạm Giới sát sanh]. Nhưng nếu [ông chồng] không phải chết vì thuốc đó, ông ăn vô thì chưa chết nhưng xui quá hôm đó ông ra đường bị tai nạn giao thông chết, không liên quan đến mình, thì như vậy vẫn chưa phạm Giới sát sanh. Thuốc đó chưa phát huy tác dụng [mà] ông ra đường bị xe tông chết rồi. Đó là không đủ chi phần. Không đủ năm chi phần thì vẫn không phạm Giới sát sanh. Chúng ta đưa ra ví dụ như vậy cho dễ [hiểu].

E. Phương tiện sát sanh

***Tác ý tâm ác giết hại chúng sanh có 2 cách:**

- **Bằng thân**: tự chính mình giết hại chúng sanh ấy.
- **Bằng khẩu**: sai khiến người khác giết hại chúng sanh ấy.

[Ở đây] thực ra còn thiếu một cách nữa, [giết hại chúng sanh] bằng ý. Bằng ý là quý vị phải tu Thiền định. [Ba cách] bằng thân, khẩu, ý, ở đây tài liệu người ta viết thiếu. Tu thiền định, nhập thiền dùng Thần thông, dùng ý nào đó hại chúng sanh được. Điều đó không kể vì thông thường người ta tu thiền tới đó thì thường người ta không muốn giết hại chúng sanh đâu.

***Cố gắng giết hại chúng sanh có 6 cách:**

1. Tự mình giết hại chúng sanh.

Tự mình làm luôn, không cần bảo ai hết. Tự mình giết hại chúng sanh, ví dụ tự mình làm thịt con gà thì tự mình giết rồi.

2. Sai khiến người khác giết hại chúng sanh bằng lời nói, bằng chữ viết, hoặc bằng cách ra hiệu, v.v...

Sai khiến người khác bằng lời nói, ví dụ viết giấy đem tới cho người bán gà [hoặc nói trực tiếp]: “*Bà giết cho tôi con gà đi, chút*”

nữa tôi ra lấy”. Như vậy là bằng lời nói, bằng chữ viết. Hoặc bằng cách ra hiệu, tới chỗ bà bán thịt gà ở ngoài chợ nói: *“Bữa nào tôi chạy xe ngang qua mà tôi giơ tay lên là bà cứ giết một con gà, chút nữa tôi quay lại tôi lấy nha”*. Cố tình như vậy giống như để tránh tội không sát sanh. Nhưng [cách đó] vẫn phạm, ra hiệu cũng không được. Hoặc bây giờ nhắn tin hay làm gì đó, nháy điện thoại, [ra hiệu] là người ta hiểu [để giết con gà đó], cũng không được. Đều là ra hiệu, cũng là sát sanh.

3. Phóng lao, ném dao, bắn tên, bắn súng, v.v... làm cho chúng sinh ấy chết.

4. Người làm ra những thứ vũ khí để giết hại chúng sinh có tính chất lâu dài như đào hầm, đặt bẫy, rên gươm giáo, đúc súng đạn, bom, thuốc độc, v.v... (Quý vị người nào làm như vậy chú ý điều này). Hễ khi nào có người sử dụng những thứ vũ khí ấy, thuốc độc ấy để giết hại chúng sinh, thì người tạo ra những thứ vũ khí ấy, thuốc độc ấy phạm điều Giới sát sinh, bởi vì, người ấy có tác ý trong ác tâm giết hại chúng sinh có tính chất lâu dài.

Ở đây có một vấn đề chúng ta phải để ý giùm. Khi làm ra những vũ khí, dao, thuốc độc, v.v... quý vị tác ý làm cái này để mai một giết người, giết chúng sanh khác. Quý vị làm xong rồi, quý vị đem cho người ta, đưa người ta bán, luân chuyển đưa cho gì đó v.v.... Khi nào người khác dùng cái đó giết được chúng sanh thì mình cũng phạm Sát sanh luôn. Tại vì tâm mình lúc đó đã tác ý rồi.

Cho nên học điều này [phải] cẩn thận. Nhiều người hoang mang nói: *“Lỡ con làm trong ngành dao búa (dao kéo), chế tạo bom đạn, súng ống, thuốc độc thì sao?”*. Quý vị phải tác ý: *“Cái này tôi không làm để giết hại chúng sanh”*. Nhưng khó lắm vì trong khi làm

mình chắc chắn có nghĩ [đến việc đó]. Mình phải cố gắng nghĩ ngược lại, nghĩ vì lý do gì đó mà mình phải làm, vì công việc này tôi phải làm, tôi không chuyên công việc khác [được] v.v... Ý nghĩ đó không có ý sát sanh, ý đó để làm việc đó thôi, thì nhẹ, lâu lâu cũng khởi một chút nhưng đỡ [hơn], còn không [nó khởi] liên tục, liên tục.

Ví dụ hồi xưa người chế tạo gươm, kêu 'để mai một ra chiến trường, chúng sanh dùng cái này để chém nhau'. Nếu nghĩ như vậy [và] sau này người ta dùng cái đó người ta chém có người chết vì gươm của mình [chế tạo], là mình tạo sát sanh đó. Phải chết vì cái gươm của mình, chết vì cái gươm ông bên cạnh chế thì đó là tội của ông ấy. Hai người cùng trong xưởng [nên] không biết con dao nào, cái gươm nào [ai chế] ra, cho nên tùy cái nào [được] sử dụng thì người đó xui, kiêu vậy!

5. Sử dụng bùa chú, phù phép, trừ ếm, v.v... làm cho chúng sinh ấy chết.

Điều này ai có bùa chú gì đó thì mới sợ.

6. Sử dụng phép thuật của mình giết hại chúng sinh

Điều này thuộc về dùng thiên định, pháp thuật, v.v...

Đó là sơ khởi, bây giờ chúng ta vào mục tiếp theo

F. Ác nghiệp nặng hay nhẹ của điều Giới sát sinh

Bây giờ chúng ta quan trọng phải biết [nghiệp] nặng hay nhẹ. Chúng ta căn cứ vào bốn điều sau đây.

Căn cứ vào:

1. Đối tượng bị sát hại

- **Giết bậc có phước đức lớn (bậc Thánh, cha, mẹ, bậc có giới đức): tội cực trọng.**

Tội này là tội cực nặng chứ không phải nặng nữa, tức là [giết] bậc Thánh, cha, mẹ, bậc có giới đức là tội cực nặng.

- Giết hại bậc Thánh nhân, thì tạo ác nghiệp nặng hơn giết hại hạng phàm nhân.

Quý vị giết phàm phu thì nhẹ nghiệp hơn giết Thánh nhân.

- Giết hại Thánh nhân bậc cao thì tạo ác nghiệp nặng hơn giết hại Thánh nhân bậc thấp.

Điều này rõ ràng, ví dụ quý vị giết A-la-hán thì tội đọa Địa ngục Vô Gián. Nhưng quý vị giết Tam quả A-na-hàm thì chưa tới [tội đó], giết bậc Tu-đà-hoàn thì nghiệp nhẹ hơn [giết] Tư-đà-hàm, cứ thế mà tính.

- Giết hại người có giới thì tạo ác nghiệp nặng hơn giết hại người không có giới.

Một người giữ giới, ví dụ như Thiện Trang, Thiện Trang cố gắng giữ 250 giới của Tỳ-kheo theo Bắc truyền (227 giới theo Nam truyền). Mặc dù mình không giữ được hết nhưng giới của mình cũng giữ được nhiều hơn 200 giới, cứ cho là 200 giới. [Như vậy] giới của Thiện Trang vẫn nhiều hơn giới của người khác. Quý vị giết người có giới nhiều hơn thì chắc chắn nghiệp nặng hơn. Người không giữ giới là người không có giới nào, còn quý vị giữ năm giới, giữ tám giới, người ta giết quý vị với giết người không giữ giới thì rõ ràng giết người giữ giới nghiệp nặng hơn là giết người không có giới.

- Giết hại người thì tạo ác nghiệp nặng hơn giết hại loài súc sanh.

- Giết súc sinh có thân lớn nặng tội hơn súc sanh nhỏ, vì phải cố gắng nhiều hơn.

Chỗ này quan trọng, lần trước mình không học chỗ này. Tức là bây giờ quý vị muốn giết một con vật lớn thì phải nỗ lực, hành động phải mạnh mẽ, dứt khoát hơn. Một con gián bò qua, quý vị chỉ cần đạp cái là nó chết, hành động nhẹ nhàng thôi. Nhưng một con chuột, quý vị đâu dễ gì đạp nó chết được, phải cố gắng nỗ lực nhiều hơn. Nên tâm mạnh mẽ hơn, nỗ lực nhiều hơn thì nghiệp nặng hơn. Bây giờ muốn giết một con bò, quý vị phải tốn sức bao nhiêu thứ, tốn sức trói con bò, tốn sức này kia thì mới giết được nó. Tốn sức đó tức là nghiệp mình nặng hơn. Tại vì mình phải cố gắng nỗ lực nhiều hơn, mình phải dùng sức, dùng tâm, đủ thứ các kiểu. Cho nên ấn tượng mạnh hơn, nghiệp mạnh hơn.

Như vậy rất rõ ràng [về] đối tượng bị sát hại.

2. Tâm khi sát sinh

Bây giờ muốn căn cứ vào nghiệp nặng hay nhẹ thì căn cứ thứ nhất là đối tượng bị sát hại, căn cứ thứ hai là tâm khi sát sinh. [Ở] đây quan trọng, những người chưa tránh được nghiệp sát thì học kỹ giùm điều này. Điều ở trên mình phải né rồi. Cho nên ai còn ăn [mặn], còn sát sanh thì cố gắng ăn mấy con nhỏ nhỏ đỡ [tạo] tội hơn [ăn] con lớn.

- **Có ác ý mạnh, cố ý muốn giết, sân hận mạnh: tội nặng.**

- **Tâm sân yếu, vô tình, không chủ đích rõ: tội nhẹ.**

Tức người ta quá, cố gắng giết cho người ta chết, sân hận mạnh thì tội nặng. Còn nếu chỉ vô tình, tâm yếu, sân nhẹ nhẹ, v.v... thì tội nhẹ. Điều này quan trọng lắm đó. Tội nặng, tội nhẹ thì phải căn cứ vào những điều này.

3. Sự chuẩn bị, toan tính (điều này cũng quan trọng)

- **Lên kế hoạch, mưu tính, tìm phương tiện để giết: tội nặng.**

- Xảy ra bất ngờ, không chuẩn bị: tội nhẹ.

Bây giờ thế gian người ta cũng theo luật này, rõ ràng giống thế gian. Đi cướp của, giết người, quý vị tính toán hết, tính càng nhiều thì mai một bị xử tội càng nặng. Còn vô tình ra đường tự nhiên gặp chuyện đánh nhau, đánh qua đánh lại giết người ta. Lúc đó không phải vô tình, cũng cố giết nhưng tình huống đó bất ngờ thì tội sẽ nhẹ hơn, quan tòa xử nhẹ hơn. Trong Phật pháp cũng vậy, [điều gì] tính trước, tính lâu dài [thì] nghiệp nặng, còn không tính [thì nghiệp] nhẹ. Đố quý vị [biết] tại sao? Dễ thôi mà! Tại vì mình tính lâu dài là tâm mình dồn sức một thời gian rồi, nghiệp liên tục trong thời gian đó, đâu phải một nghiệp đâu mà tâm niệm liên tục theo sát-na tâm, nhiều dòng tâm liên tục liên tục, lộ trình tâm liên tục tính toán trong đó, quá trời tích lũy, nghiệp không nặng mới lạ đó! Còn việc kia mới bộc phát lên một chút thôi là ra tay, như vậy thì [nghiệp] nhẹ. Rõ ràng lắm! Quý vị thấy Phật pháp với thế gian cũng hợp nhau lắm.

4. Mức độ hỷ lạc khi giết

- Thấy vui, hả hê khi giết: tội nặng.

- Hối hận hoặc không vui: tội nhẹ.

Điều này quan trọng. Đây là lý do tại sao người học Phật mà tạo nghiệp tội vẫn nhẹ, còn người không học Phật tạo nghiệp tội nặng. Tại vì người không học, họ hả hê. Ví dụ quý vị ra bắt một con cá lên, quý vị muốn giết một con cá quý vị cũng thấy ân hận, không vui, đâu lỡ [làm], mặc dù làm thịt con cá cho nhà ăn. Còn người kia không học Phật, cho nên họ giết âm âm, thậm chí vui nữa, vui vì giết được con cá này cho gia đình ăn ngon, v.v... Tâm đó khiến cho tạo nghiệp nặng.

Cho nên học Phật vẫn có giá trị hơn không học Phật dù chưa giữ giới được. Cho nên [học Phật] vẫn tốt. Học cho rõ ràng!

***Nếu giết bậc Thánh A-la-hán, giết cha, giết mẹ của mình, thì người ấy tạo ác nghiệp nặng nhất vì thuộc về ác nghiệp Vô gián trọng tội (ānantariyakamma).**

Đây là [giết] Thánh nhân A-la-hán, cha mẹ. Không nói tội làm thân Phật ra máu vì bây giờ mình không có Phật. Nhớ không có tội đặng lưu đày nha! Bây giờ người ta phá hoại hình tượng Phật nói là bằng tội làm thân Phật ra máu, đó là Đại thừa Trung Hoa mới nói, còn thực tế trong kinh không có [nói]. Đối tượng khác nhau, một bên là hình tượng thôi, một bên là Phật thật, khác nhau. Cho nên [Phá hoại hình tượng Phật] không có nghiệp đặng lưu Vô gián [mà lại] quất cho người ta thành tội Vô gián, không có. Chỉ có giết cha, giết mẹ, giết A-la-hán, phá hoà hợp Tăng. Nhưng đây đang nói tội sát sanh thì không có phá hoà hợp Tăng, mà chỉ có giết Thánh nhân là A-la-hán, giết cha, giết mẹ thì người đó tạo nghiệp Vô gián trọng tội.

Sau khi người ấy chết, chắc chắn ác nghiệp Vô gián trọng tội ấy cho quả tái sinh đời kế tiếp trong đại Địa ngục Avīci (A-tỳ) (không có nghiệp nào có thể ngăn cản được). (Cho nên ông vua A-xà-thế là đọa chắc chắn, giết cha rồi không có cách nào tránh được, không thể nào không đọa Địa ngục được. Đại thừa mở ra nói là có pháp nào đó để khỏi đọa Địa ngục nhưng [thực tế] không có. Nên nhớ không có! Kinh Nguyên thủy không hề có, đó là những người đời sau [nói] thôi), **chịu khổ thiêu đốt suốt thời gian lâu dài, cho đến khi mãn quả của ác nghiệp ấy mới mong thoát khỏi Địa ngục.**

Cho nên [quý vị] đừng có dính vô giết cha, giết mẹ, giết A-la-hán. A-la-hán mà mình không biết, mình giết. Cho dù biết hay không biết thì đối tượng đó vẫn là A-la-hán. Giết cha, giết mẹ thì chuyện đó chúng ta sẽ xét ở tình huống đằng sau. Nhưng quý vị cẩn thận giùm, chỗ giết cha giết mẹ (Thiện Trang có nhắc cho quý vị, Sư Toại Khanh cũng nhắc đó): quý vị nếu có cha có mẹ bị ốm đau bệnh tật sắp chết để dây ống thở mà rút ra là chết thì làm ơn nếu ai có rút (đây là làm ơn thôi) thì tránh giùm, người rút hãy không phải là con của người đó. Nhớ! Không phải con của người bị rút ống thở. Không nhiều khi lúc đó [tạo nghiệp] Vô gián, trọng tội dính vô đó là thành giết cha, giết mẹ đó. Cho nên nguy hiểm lắm, việc đó tránh ra giùm, cẩn thận vẫn chắc ăn hơn. Dù không biết đó chết thật hay chết giả, chưa biết chết hay chưa nữa, nhưng rút cái dây kiểu đó nhiều khi chết thật là xui, thành tội Vô gián, tội giết cha [giết mẹ]. Dù đó là ý tốt nhưng nghiệp [đó] vẫn là nghiệp nặng. Cho nên [quý vị] phải cẩn thận. Chúng ta sẽ học những tình huống đó đằng sau.

Bây giờ vô thực tế, chúng ta sẽ làm rõ những tình huống.

G. Làm rõ những tình huống vấn đề liên quan đến Giới sát sanh

VD1. Người tự sát có phạm Giới sát sanh không?

Theo quý vị, người tự sát có phạm Giới sát sanh hay không? Bây giờ để [biết] thì chúng ta xét 5 chi pháp của Giới sát sanh. Từ giờ trở đi quý vị cứ nhớ giùm năm chi pháp của Giới sát sanh là được, quý vị trả lời được hết tất cả các tình huống. Thiện Trang chỉ dạy cho quý vị khoảng mười mấy tình huống thôi, quý vị đem năm chi pháp này quý vị xét là có thể giải quyết được tất cả các

tình huống. Không cần phải là trường hợp nào cũng đi tới hỏi thầy, mình học [những điều] chính [thôi].

Bây giờ chúng ta xem 5 chi pháp này có hay không. Nếu thỏa mãn điều kiện mình đánh dấu x, nếu không thỏa [thì ghi “không”]. Một hồi nếu thấy năm dấu x là phạm Sát sanh, không có đủ 5 dấu x là không phạm Sát sanh.

(1) Chúng sanh có sinh mạng: có. Là chính mình tại vì mình muốn tự sát. Như vậy điều kiện nhất thỏa [mãn].

(2) Biết rõ chúng sanh có sinh mạng: chi pháp này mở ngoặc một chút (ở trên nói chưa kỹ) “chi pháp này ám chỉ đến chúng sanh khác không phải chính mình”. Ở đây [điều kiện là] biết rõ chúng sanh có sinh mạng cho nên chi pháp này không có thỏa [mãn]. Ở đây theo giải thích của bộ luật Nam truyền này nói không thỏa điều này, tức là [ám] chỉ đến chúng sanh khác không phải chính mình.

(3) Tâm nghĩ giết hại chúng sanh: có, bởi vì lúc đó mình nghĩ giết chính mình, muốn giết mình.

(4) Cố gắng giết hại chúng sanh: có cố gắng tự sát, tự giết chính mình.

(5) Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng ấy: mình chết do sự cố gắng (hành động) của chính mình.

Như vậy có bốn chi phần [thỏa mãn] thôi, còn chi phần (2) thiếu. Thiếu một chi phần là vẫn không [phạm] Sát sanh.

Cách giải thích này là cách giải thích khác với lần trước. Giải thích bên kia là bên Đại thừa Trung Hoa, giải thích vì mình chết thì thức mình chết trong sát-na đó, kiểu như mình chết trước rồi thì không thể nào tác nghiệp thành nghiệp sát sanh được. Giải thích đó cũng đúng, cũng hay. Nhưng ở đây lại đưa ra giải thích khác là [với chi phần] biết rõ chúng sanh không có sinh mạng là chúng

sanh khác chứ không phải mình. Điều này [là] một cách giải thích có vẻ không thuyết phục bằng cách kia, có vẻ thôi [nhưng] miễn sao giải thích được. Tóm lại tự sát không phạm Giới sát sanh. Ở đây chúng ta giải thích theo hai kiểu rồi.

***Do chi pháp thứ nhì: “biết rõ chúng sinh ấy có sinh mạng” ám chỉ đến chúng sinh khác, không phải chính mình. Trong trường hợp người tự giết mình (tự sát) thì thiếu chi pháp này. Cho nên, người tự sát không đủ 5 chi pháp phạm Giới sát sinh. Vậy, người tự sát không phạm Giới sát sinh.**

Nhớ! Như vậy người tự sát không phạm Giới sát sinh. Đó là cách giải thích khác. Thật ra chỉ có mỗi tình huống này phức tạp thôi. Nhưng ở đây cũng có lưu ý:

****Tuy người tự sát không phạm Giới sát sinh, nhưng nếu người tự sát do tâm sân chán đời, tuyệt vọng không muốn sống trên đời này nữa thì sau khi người ấy chết, nếu ác nghiệp tâm sân ấy có cơ hội cho quả thì tái sinh trong cõi ác: Địa ngục, A-tu-la, Ngạ quỷ, Súc sinh, chịu quả khổ cho đến khi mãn quả của nghiệp ấy, mới thoát khỏi cõi ác ấy.**

Ở đây là nói do tâm sân mà tâm sân phải là lúc chết [thì] nó [mới] cho quả. Còn lúc đó người ta tự sát, đến lúc cuối cùng người ta kêu: *“Thôi cũng vui, tôi cũng chết rồi, khỏe quá”*, mà người ta vui là tâm hỷ rồi, là tâm thiện, họ vui thì tái sanh cõi lành. [Ở đây] khác với giải thích [trước kia theo Đại thừa] thì người tự sát là đọa hết, nhưng thông thường người tự sát do tâm sân [là chủ yếu]. [Tâm] sân cuối cùng [là] bất mãn đời, ấn tượng mạnh quá nên chết [bị] đọa là do vậy.

Điều này trong Kinh Tăng Chi, Đức Phật dạy: “Này chư Tỳ-khưu! Như vậy, khi lâm chung với ác tâm do phiền não ô

nhiệm sẽ tái sinh trong cõi ác: Địa ngục, A-tu-la, Ngạ quỷ, Súc sinh". Quan trọng khi lâm chung với ác tâm do phiền não ô nhiễm thì mới tái sinh vào bốn đường ác. Ở đây quý vị thấy người đó quan trọng lúc chết thế nào, cho nên tuy là tự sát nhưng chưa chắc họ đọa.

[Trường hợp] này chúng ta thấy ở trong kinh cũng có ghi nhận mấy câu chuyện. Có vị đó đau bệnh quá rồi tự sát. Lúc trước khi tự sát, nhờ mấy người kia nói Đức Phật tới khai thị, xong Đức Phật ra đi, rồi ông cuối cùng tự sát. Tự sát xong là ông chứng A-la-hán luôn. Trong giây phút cuối cùng vẫn chứng A-la-hán. Do xả tâm, tâm buông hết, vẫn chứng A-la-hán. Còn nếu vị đó phạm Sát sanh thì giới đâu có viên mãn, giới không viên mãn thì không chứng A-la-hán được. Tại vì nếu phạm giới thì làm sao chứng A-la-hán? Phạm giới đó [lại là] giới trọng nữa đẳng khác, giới trọng lúc chết thì làm sao chứng A-la-hán? Nhưng rõ ràng vị đó không phạm giới thì mới chứng A-la-hán. Trong Kinh A Hàm hay Kinh Nikaya đều có câu chuyện đó, không phải một câu chuyện [mà] mấy câu chuyện như vậy. Cho nên người đó không phạm Giới sát sanh, cử trường hợp điển hình trong kinh là như thế.

Như vậy rõ ràng tuy tự sát mà không phạm Giới sát sanh [trong trường hợp đó]. Nhớ giùm! Chứ không phải qua bên Đạo gia Trung Quốc nói ghê quá. Ở đây không phải [vậy], do tâm [lúc tự sát], quan trọng tâm cuối cùng của họ.

Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sanh			
TT	Chi pháp	Thực thể	Thỏa điều kiện
1	Chúng sanh có sinh mạng	Là chính mình	x

2	Biết rõ chúng sanh có sinh mạng	(Chi pháp này ám chỉ đến chúng sanh khác, không phải chính mình)	Không
3	Tâm nghĩ giết hại chúng sanh	Nghĩ giết mình	x
4	Cố gắng giết hại chúng sanh	Cố gắng tự sát, tự giết chính mình	x
5	Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng ấy	Mình chết do sự cố gắng của chính mình	x
Kết luận: Không phạm Giới sát sinh.			

Đó là tình huống thứ nhất khó, bây giờ chúng ta vào những tình huống dễ hơn. Coi như bài tập chúng ta làm luôn, học kiểu này thì chúng ta mới nắm chắc được.

VD2. Một người đi chợ mua thịt hay cá chết đem về làm đồ ăn có phạm Giới sát sinh không?

Tức là bây giờ quý vị tu rồi, quý vị không dám mua con cá sống, con gì đó còn sống mà quý vị mua thịt cá chết, rồi đem về làm đồ ăn có phạm Giới sát sinh hay không? Muốn biết phạm giới hay không chúng ta xét năm chi pháp của Giới sát sinh:

(1) *Chúng sanh có sinh mạng*: Không [vì] mua thịt, cá chết rồi có. Như vậy điều kiện này không thỏa. Ở đây thực thể không có

chúng sanh có sanh mạng đâu. Điều thứ nhất không thỏa vậy thì không cần xét nữa.

(2) *Biết rõ chúng sanh có sinh mạng*: ở đây đâu có chúng sanh có sinh mạng, cá thịt chết rồi mà. Chết rồi, hết rồi, không có sinh mạng nữa, cho nên không có thỏa mấy điều kiện sau.

Nói tóm lại không thỏa điều kiện nào hết nên chính vì vậy kết luận là không phạm Giới sát sanh.

Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sinh			
TT	Chi pháp	Thực thể	Thỏa điều kiện
1	Chúng sanh có sinh mạng		Không
2	Biết rõ chúng sanh có sinh mạng		Không
3	Tâm nghĩ giết hại chúng sanh		Không
4	Cố gắng giết hại chúng sanh		Không
5	Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng ấy		Không
Kết Luận: Không phạm giới sát sinh. Nhưng có cộng nghiệp bất thiện.			

Chính vì thế này cho nên bên Nam truyền người ta mới ăn mặn. Người ta ăn mặn vì người ta thấy không sát sanh. Nhưng nếu luận theo nhân quả, tất nhiên cũng có ít nhiều tác động trong đó. Nếu người ta giết sẵn rồi, chết rồi [thì như thế]. Còn ra đó mà bảo người ta giết cho mình thì cũng có vấn đề đó. [Mua thịt, cá chết rồi] không phạm Sát sanh nhưng có cộng dòng nghiệp xấu trong

đó. Vẫn có vấn đề trong đó nha! Nhớ có cộng nghiệp xấu, có cộng nghiệp bất thiện. Chắc chắn bởi vì quý vị cũng ủng hộ người ta (người sát sanh) thì quý vị cũng có cộng nghiệp bất thiện (Tà mạng) ở trong đó nhưng không phạm Sát sanh. Trường hợp này mình xét không có thỏa điều kiện nào nên mình [ghi ở (1) là] không, không một điều thì thôi khỏi cần xét mấy điều sau. Mình học thông minh chẳng cần phải xét nhiều.

VD3. Một người đi chợ đến hàng bán tôm, cá, người ấy không chịu mua những con tôm, cá đã chết, mà chọn lấy những con tôm, cá còn sống, bảo người bán hàng làm thịt những con tôm, cá ấy, rồi mua đem về làm đồ ăn. Người ấy có phạm Giới sát sanh không?

Trường hợp này quá dễ đúng không quý vị? Chọn những con tôm [cá] còn sống, người ấy bảo người làm thịt con tôm [cá] đó (con tôm chắc không làm thịt, cắt cắt thôi) rồi đem về làm đồ ăn. Vậy có phạm Giới sát sanh hay không?

Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sinh:

(1) *Chúng sanh có sinh mạng*: có. Tôm cá là chúng sanh có sinh mạng. Thực thể là tôm, cá. Như vậy điều kiện (1) thỏa mãn.

(2) *Biết rõ chúng sanh có sinh mạng*: Người đi chợ vậy có biết rõ chúng sanh có sinh mạng không? Chắc chắn biết con tôm con cá có sinh mạng, có người nào khờ đến nỗi không biết [đâu] trừ khi người điên thôi. Người điên là không có phạm Giới sát sanh tại vì họ bị điên, mà điên chắc không đi chợ được vậy đâu. Còn đây mình tỉnh rõ biết [nên điều kiện này thỏa].

(3) *Tâm nghĩ giết hại chúng sanh*: điều này khó nha! Tâm có nghĩ không? Trường hợp này là có đó, rõ ràng bảo người ta làm

thịt giùm mà, rõ ràng bảo làm cho nó chết, thì rõ ràng có thỏa mãn kiện [này] luôn.

(4) *Cố gắng giết hại chúng sanh* (có ra hành động không?): có. Hành động là ra lệnh, sai khiến.

(5) *Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng đó* (do hành động đó): đúng luôn. Tại vì người [đó] sai khiến người khác làm giúp.

Vậy là đủ [năm chi phần] rồi. Kết luận người ấy phạm Giới sát sanh.

Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sinh			
TT	Chi pháp	Thực thể	Thỏa điều kiện
1	Chúng sanh có sinh mạng	Tôm, cá	x
2	Biết rõ chúng sanh có sinh mạng	Tôm, cá	x
3	Tâm nghĩ giết hại chúng sanh		x
4	Cố gắng giết hại chúng sanh	Sai khiến	x
5	Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng ấy	Do người khác làm giúp	x
Kết Luận: Người ấy phạm Giới sát sanh			

Như vậy học năm chi pháp này rất dễ dàng [xác định], không có gì khó. Bây giờ mình học Vi Diệu Pháp rồi, mình dùng các tiêu chí bên đó đối chiếu qua, là tất cả các tình huống đều có hết. Tình huống này dễ, bây giờ tình huống khó hơn chút.

VD4. Một người đi chợ đến hàng bán thịt gà, không chịu mua thịt gà đã làm sẵn, mà chỉ vào con gà đang còn sống, bảo

với người bán hàng rằng: Ông (bà) hãy làm thịt con gà kia bán cho tôi. Người ấy có phạm Giới sát sanh không?

Trường hợp này giống y chang [trường hợp] trên, khỏi cần phải suy xét, chỉ đổi đổi tượng con gà thôi. Như vậy cũng là thỏa hết [các điều kiện]. Ví dụ này làm nhanh để ôn lại cho nhớ, ấn tượng thôi.

Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sinh			
TT	Chi pháp	Thực thể	Thỏa điều kiện
1	Chúng sanh có sinh mạng	Con gà đó	x
2	Biết rõ chúng sanh có sinh mạng	Con gà đó	x
3	Tâm nghĩ giết hại chúng sanh	Nghĩ làm thịt	x
4	Cố gắng giết hại chúng sanh	Bảo làm thịt	x
5	Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng ấy	Do người khác làm thịt giúp	x
Kết Luận: Phạm Giới sát sanh			

Như vậy là phạm Giới sát sanh. Rất đơn giản thôi, không có khó gì cho nên mình học chi pháp rõ ràng lắm. Bây giờ tình huống khó hơn chút.

VD5. Một người làm bếp đi chợ mua những con cá còn sống, con gà còn sống, đem về làm món ăn cho ngon miệng người chủ. Vậy, người làm món ăn, và người chủ dùng món ăn, người nào phạm Giới sát sinh, tạo ác nghiệp?

Chúng ta căn cứ theo 5 chi pháp phạm điều Giới sát sinh thì:

+ **Người làm bếp:** giết cá, giết gà làm món ăn cho chủ; người làm bếp ấy phạm Giới sát sinh, tạo ác nghiệp sát sinh, vì hội đầy đủ 5 chi pháp phạm Giới sát sinh. [Trường hợp này] giống như trên, điều này rõ [ràng].

+ **Còn người chủ:** Không thấy người chủ ra tay gì hết.

***Trường hợp 1:** Người chủ bảo người làm bếp phải mua cá còn sống, gà còn sống về làm món ăn cho mình, thì người chủ cũng phạm Giới sát sinh, tạo ác nghiệp sát sinh. Trường hợp này dễ, giống như trên, nên mình nói nhanh.

***Trường hợp 2:** Người chủ chẳng hay biết gì về người làm bếp giết cá, giết gà, chỉ có biết dùng những món ăn mà người làm bếp dọn lên bàn mà thôi, thì người chủ không phạm Giới sát sinh, vì không có chi pháp nào trong 5 chi phạm Giới sát sinh. Trường hợp này tại sao không có chi pháp nào trong 5 chi pháp này? Bây giờ [chúng ta] xét thử:

(1) *Chúng sanh có sinh mạng:* có

(2) *Biết rõ chúng sanh có sinh mạng:* không biết. Người ta làm thịt dọn lên [ăn] thôi.

(3) *Tâm nghĩ giết hại chúng sanh:* không. Người làm bếp đi mua chứ [người chủ] có nói gì đâu, tự mua, tự chịu trách nhiệm. Cho nên mấy ông chồng ít nghiệp sát hơn, còn mấy bà vợ đi chùa tu suốt mà nghiệp sát nặng hơn. Ông chồng ở nhà ông ăn ông sướng, ông không có bị [nghiệp sát sanh]

(4) *Cố gắng giết hại chúng sanh:* không. Người chủ đó đâu có cố gắng [giết hại] đâu, ông chồng mình cũng vậy đó.

(5) *Chúng sanh chết do sự cố gắng (hành động) ấy:* [không]. Người chủ đó đâu có cố gắng gì đâu, người ta chỉ ăn thôi.

Đây là nguyên nhân tại sao người nữ tu hành thì nhiều [mà] phước báo thua đàn ông. Tại vì người nữ Việt Nam toàn ôm cái bếp, tự mình làm, cho nên nhiều khi [thấy] nghiệp bất công. Không phải bất công đâu! Ở Việt Nam như vậy còn quý vị ra nước ngoài, qua Đức, người đàn ông vô bếp, người nữ khỏi vô, ngược [với mình]. Qua Châu Âu, quý vị thấy người nữ nhiều nước được sướng lắm, toàn đàn ông phục vụ, ngược lại [với mình]. Cho nên thế giới là tương đối mà.

Đây là làm nhanh tại vì giống tình huống trên.

VD6. Người dùng thuốc diệt muỗi, diệt trừ sâu bọ, v.v... có phạm Giới sát sinh không?

Điều này quá dễ, ai cũng nói có chắc luôn. Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sinh:

(1) *Chúng sanh có sinh mạng*: có. Muỗi, sâu bọ, ... là chúng sanh có sinh mạng (thỏa điều kiện thứ nhất). Muỗi sâu bọ không thể nào không có sinh mạng được.

(2) *Biết rõ chúng sanh có sinh mạng*: biết rõ luôn, biết mấy con này có mạng sống.

(3) *Tâm nghĩ giết hại chúng sanh*: có. Dùng thuốc diệt muỗi, diệt sâu bọ, rõ ràng muốn giết chúng sanh, sao không có được.

(4) *Cố gắng giết hại chúng sanh*: có. Dùng mấy thuốc đem rải, đem gì đó v.v... [để diệt muỗi sâu bọ].

(5) *Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng (hành động) ấy*: mấy con này có chết thì mới phạm. Nó chạy hết, nó không có chết con nào thì không phạm. Chắc nó chết chứ sao mà nó sống được, có một con chết cũng phạm nữa. Cho nên chắc chắn phạm Giới sát sanh.

Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sinh

TT	Chi pháp	Thực thể	Thỏa điều kiện
1	Chúng sanh có sinh mạng	muỗi, sâu bọ...	x
2	Biết rõ chúng sanh có sinh mạng		x
3	Tâm nghĩ giết hại chúng sanh		x
4	Cố gắng giết hại chúng sanh		x
5	Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng ấy		x
Kết luận: Phạm Giới sát sinh			

Tình huống này kết luận là phạm Giới sát sanh. Không có khó khăn gì để kết luận vì tình huống này quá đơn giản trong đời sống hàng ngày của mình.

VD7. Dùng thuốc diệt Vi khuẩn (dân gian gọi là Vi trùng) có phạm Giới sát sinh không?

Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sinh:

(1) *Chúng sanh có sinh mạng*: Vi khuẩn, vi trùng không biết có sinh mạng hay không vì mình không có kiến thức. Ở đây vi khuẩn mình xác định có [sinh mạng] hay không cũng là vấn đề.

Vi khuẩn (Bacteria): chúng sanh Hữu tình đơn bào, có sự sống (không phải tất cả vi khuẩn đều là chúng sanh). Trong trường hợp thông thường vi khuẩn là có [sinh mạng]. Cho nên mình nói trường hợp thông thường thôi. Vì nó là chúng sanh đơn bào, nó vẫn tồn tại sống một mình được, nó tự sinh sản được. Vi khuẩn là dạng chúng sanh Hữu tình nhỏ thôi. Trong Vi Diệu Pháp tính là sát sanh hay không? Đầu tiên có thực thể, là thỏa mãn điều kiện thứ nhất.

(2) *Biết rõ chúng sanh có sinh mạng*: Đây chia ra hai trường hợp, có khi một số người vì vô minh nên không biết, nghĩ nó không có [sinh mạng], cho nên chỗ này có hay không đều có thể xảy ra. Có nhiều người bây giờ không biết có hay không, một số người bữa nay mới biết là có, một số người trước giờ nghĩ nó không [có sinh mạng]. Cho nên chỗ này cũng có và cũng không, có hai trường hợp tùy theo mỗi đối tượng. Nếu mà mình biết nó có thì có thỏa mãn [điều này], còn không [biết] là không [thỏa mãn].

(3) *Tâm nghĩ giết hại chúng sanh*: Cũng tương tự như vậy. Nếu như quý vị diệt vi khuẩn, trường hợp này phức tạp. Tại vì sao? Quý vị nghĩ nó không phải chúng sanh, thôi cứ diệt thôi thì không. [Nên chỗ này cũng có và cũng không], nó cũng phức tạp như vậy. Bữa nay mình biết rồi là một đó, trước không biết thì không [có tâm này]. Cho nên tùy lúc! Nhưng đồng tu Tịnh Độ nghe Hòa thượng Tịnh Không [giảng] là biết có rồi, vậy thì [chỗ này] không thể nào [ghi] “không” được. Cho nên mình phải chia ra hai trường hợp có/không.

(4) *Cố gắng giết hại chúng sanh*: Việc dùng thuốc là có rồi, có ý giết, có hành động.

(5) *Chúng sanh chết do sự cố gắng ấy*: Dù tình huống nào thì chúng sanh (con vi trùng, vi khuẩn đó) cuối cùng cũng chết vì mình.

Như vậy ở đây xét có hai trường hợp, quan trọng quý vị biết nó là chúng sanh có sinh mạng hay không. Nếu quý vị không biết thì quý vị sẽ rơi vào trường hợp [2] không, [3] không (thiếu 2 chi pháp [2,3]), chi pháp thứ (3) có thể có nhưng cho dù thế nào quý vị cũng thiếu ít nhất một chi pháp, thì quý vị không sát sanh. Nhưng quý vị biết nó là con vi khuẩn, là chúng sanh Hữu tình, nó có sinh

mạng, và tâm quý vị nghĩ là dùng thuốc này cho nó chết, chắc chắn quý vị sẽ phạm, không chạy đâu [được] hết.

Cho nên kết luận ở đây phải có mấy tình huống, không phải một tình huống. Có ba tình huống:

TH1: Phạm Giới sát sinh với điều kiện biết con vi khuẩn có mạng sống, quý vị muốn giết nó và quý vị ra tay.

TH2: Không phạm (không biết vi khuẩn là chúng sanh Hữu tình). Tại vì không thỏa một điều kiện là quý vị không phạm rồi.

Trường hợp dùng thuốc diệt vi khuẩn có phạm giới hay không? Tại vì [trường hợp 1] không rõ ràng, cho nên thôi Thiện Trang ghi thêm trường hợp 3 cho rõ ràng, để cứu quý vị bàn thua trông thấy ở chỗ này.

TH3: Không phạm (biết vi khuẩn là chúng sanh Hữu tình, không có ý giết, ví dụ dùng thuốc với ý nghĩ chữa bệnh, đừng nghĩ là con vi khuẩn nó chết hay không chết). Điều này cũng có nhiều người nghĩ như thế thì trường hợp này không phạm. Nhớ nha!

Cho nên học giới, học cho kỹ vô, đừng có học mơ mơ màng màng rồi hoang mang. Hôm nay chúng ta học rõ ràng ba trường hợp này rồi. Quý vị yên tâm! Cho nên khi bệnh, quý vị hãy nghĩ rằng dùng thuốc để trị bệnh, đừng nghĩ lung tung thì quý vị không phạm. Còn nếu [quý vị] học kiểu mơ mơ màng màng là phạm. Nhớ tác ý quan trọng lắm. Giống như câu chuyện ở trong Kinh Tiểu Bộ: Cô đó không có tác ý là đưa gươm, đưa giáo, đưa cung tên cho ông chồng giết mấy con nai, con gì hết, mà cô chỉ nghĩ là vâng lời, tuân theo lời của chồng, thì không phạm sát sanh. Nhớ nha!

Cho nên quan trọng mình học Phật pháp là để dùng như này, còn không học là không biết dùng, rồi hoang mang lo sợ. Mà lo sợ là lúc lâm chung hoang mang, còn khi mình có tâm rõ ràng [thì

không sợ]. Cho nên phải học kỹ càng giới này. Lần trước Thiện Trang chia sẻ không chi tiết, không phải Thiện Trang cố tình chia sẻ không chi tiết, mà do bộ giới của Bắc truyền rồi quá. Lần này học giới của Nam truyền kỹ, rất là chi tiết. Thiện Trang rất thích Nam truyền là vậy, phải nói rất là tuyệt vời.

Ở đây có ba tình huống:

TH1: Phạm Giới sát sinh (biết vi khuẩn là chúng sanh Hữu tình, có ý giết);

TH2: Không phạm (không biết vi khuẩn là chúng sanh Hữu tình). Không biết thì thiếu một chi phần, là không có phạm;

TH3: Không phạm (biết vi khuẩn là chúng sanh Hữu tình, không có ý giết mà mình nghĩ uống thuốc để trị bệnh hoặc cho con mình trị bệnh thôi). Con mình bị bệnh vi khuẩn gì đó mọc trên người, v.v... [thì mình thực hiện như vậy].

Xét theo 5 chi pháp của Giới sát sinh				
TT	Chi pháp	Thực thể	Thỏa điều kiện	
1	Chúng sanh có sinh mạng	Vi khuẩn (thông thường)	X	
2	Biết rõ chúng sanh có sinh mạng	Có/ không	X	Không
3	Tâm nghĩ giết hại chúng sanh	Có/ không	X	Không
4	Cố gắng giết hại chúng sanh	Có hành động	X	
5	Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng ấy		X	

Kết luận:

TH1: Phạm Giới sát sinh (biết vi khuẩn là chúng sanh Hữu tình, có ý giết)

TH2: Không phạm (không biết vi khuẩn là chúng sanh Hữu tình)

TH3: Không phạm (biết vi khuẩn là chúng sanh Hữu tình, không có ý giết ví dụ dùng thuốc để ý nghĩ chữa bệnh).

[Đó là] vi khuẩn, còn virus nữa là loại khác:

Vi rút (Virus): nhỏ hơn vi khuẩn khoảng 1.000 lần, không phải là chúng sanh Hữu tình.

Nó chưa phải tế bào, nó chỉ một dạng hoạt chất hoạt động, phải cấy dựa trên tế bào. Ai học y học [biết], kiến thức này lên Google search cũng ra. Nó nương vào tế bào để sống, nó nhân đôi ra. Nó không phải tự nhân đôi mà nó nương vào tế bào để tế bào nhân đôi, phân chia. Nó phá vỡ cấu trúc tế bào, nó gây bệnh. Quý vị bị bệnh [vì] con virus, quý vị uống thuốc không phạm giới. Nhớ! Ở đây chúng ta phải ghi thêm ghi chú nữa:

*****Uống thuốc trị bệnh, chữa bệnh mà do virus (loài Vô tình) tạo nên thì không phạm Giới sát sanh.**

[Quý vị] nhớ giữ chi tiết này, dòng này quan trọng, [giúp mình] yên tâm. Nhiều người hoang mang tại vì không học tới nơi tới chốn, rồi quát loài này vô loài kia. Điều đó không nên, đây là một điều rất đáng tiếc cho nhiều người học không tới nơi tới chốn. Quý vị kiểm tra lại trên mạng, virus không phải là chúng sanh, tại vì nó không có hoạt sống. Trong Vi Diệu Pháp cũng xác định rất rõ [virus] là không phải chúng sanh Hữu tình. Nó chỉ giống như một loại hoạt chất hoạt động, nó phải bám vào tế bào, bám vào cái khác nó mới sống được, nó mới hoạt động [được]. Mà hoạt động đó chỉ

là phân chia, nói chung nó không có tâm thức. Vì nó không có tâm thức cho nên nó không phải là chúng sanh Hữu tình.

Vì vậy quý vị bị bệnh [vì virus] quý vị yên tâm. Có những bệnh mình dùng thuốc kháng sinh, thực ra [chỉ] giết chúng sanh vi khuẩn, không giết được virus. Loại bệnh đó ai học y học biết, hai loại bệnh đó khác nhau. Cho nên [mình] phải hiểu. Mình bệnh mình biết, coi bệnh đó là bệnh gì. Và nếu như quý vị không biết thì quý vị cứ uống [thuốc], nghĩ là bệnh này do virus gây ra. Quý vị uống thuốc [khi đó] yên tâm quý vị không có sát sanh đâu mà quý vị sợ. Nói vậy cho rõ ràng.

Ở đây chúng ta đã xong tình huống này, như vậy khá phức tạp, không phải đơn giản đâu. Ở đây vi khuẩn khác virus khác, phải chú ý giùm.

VD8. Ngừa thai có phạm Giới sát sinh không?

Đây là tình huống hấp dẫn nhất mà mọi người cần lưu ý, mọi người cần quan tâm. Tình huống này lần trước đã chia sẻ ở bộ kia nhưng mà chưa rõ, bây giờ sẽ học kỹ. Ở đây để cho dễ, căn cứ vào các cách phòng tránh thai mà search được trên Chat GPT trả lời. Căn cứ [vào] đó, và cũng căn cứ vào Giới luật (Giới luật cũng y chang vậy thôi nhưng không chia ra), mình chia ra 4 trường hợp cho rõ ràng:

Trường hợp 1: Người phụ nữ uống thuốc ngừa thai, để diệt tinh trùng của đàn ông cho không có thai.

Trường hợp 2: Người phụ nữ uống thuốc ngừa thai, để cho trứng đã thụ tinh không đậu (ngăn trứng làm tổ ở tử cung).

Trường hợp 3: Người phụ nữ uống thuốc ngừa thai (hay dùng biện pháp gì đó) ... có tác dụng ngăn rụng trứng.

Trường hợp 4: Người phụ nữ đặt vòng tránh thai để tránh thai.

[Những trường hợp trên] có phạm [Giới sát sanh] không?

Bây giờ chúng ta xét từng trường hợp một cho rõ ràng, còn bây giờ nói chung [chung] là quý vị sẽ không nhớ. Điều này căn cứ vào Chat GPT để đưa ra những tình huống (đưa ra các cách tránh thai), bốn cách này. Quý vị biết nhiều hơn thì quý vị nói để hôm khác bổ sung.

Trường hợp 1: Người phụ nữ uống thuốc ngừa thai, để diệt tinh trùng của đàn ông cho không có thai. Vì chưa có thai nên không tính chúng sanh có sanh mạng là thai. Chỉ tính diệt tinh trùng có phải sát sanh hay không?

[Trường hợp này] có phạm Giới sát sanh hay không? Chúng ta cũng căn cứ năm chi pháp này. Uống thuốc ngừa thai mà thuốc này có tác dụng diệt tinh trùng của đàn ông để cho không có thai. Nguyên tắc để có thai là con tinh trùng phải gặp trứng. Bây giờ để không có gặp thì người ta có một loại thuốc uống cho diệt hết tinh trùng đi thì không có thai. Ở đây có phạm Giới sát sanh hay không? Chúng ta phải xét trên hai vấn đề. Vấn đề thứ nhất là vấn đề về thai, vấn đề thứ hai là về tinh trùng. Vấn đề về thai thì lúc này có thai chưa? Chưa có thai, tình huống ở đây chưa có thai. Đối tượng của mình quay qua đối tượng tinh trùng chứ không phải đối tượng là cái thai (vì chưa có thai). Trường hợp này [như sau]:

(1) Chúng sanh có sinh mạng: Thực thể tinh trùng có là chúng sanh có sanh mạng hay không? Điều này khó, trình độ y học mình không có, Thiện Trang không phải chuyên ngành y học. Thiện Trang cũng tìm hiểu, nhờ Chat GPT, hỏi Google, v.v... trả lời là tinh

trùng không phải là loài giống như vi khuẩn. Nó chỉ có một hoạt động vậy thôi, nó không có tâm thức, cho nên ở đây không có chúng sanh [có sinh mạng]. Yếu tố đầu tiên không có, may quá. Vậy không có thì [không] cần phải tính [các điều kiện khác] nữa, khỏi suy nghĩ. Không có thì không thỏa điều kiện thứ nhất, vậy thì khỏi cần phải xét những điều kiện sau.

Kết luận: Không phạm Giới sát sanh.

TT	Chi pháp	Thực thể	Thỏa điều kiện
1	Chúng sanh có sinh mạng	Không có	
2	Biết rõ chúng sanh có sinh mạng		
3	Tâm nghĩ giết hại chúng sanh		
4	Cố gắng giết hại chúng sanh		
5	Chúng sanh ấy chết do sự cố gắng ấy		
Kết luận: Không phạm Giới sát sanh			

Ai học y học chắc biết [điều này]. Như vậy trường hợp này là không phạm Giới sát sanh. Mấy tinh trùng đó không phải là sinh vật, nó không phải loài chúng sanh Hữu tình (quý vị có thể tra cứu). Nó chỉ chứa vài tính chất gì đó thôi, chứ nó không phải là một loài [chúng sanh Hữu tình]. Vì không có cho nên không thỏa điều kiện, mà một điều kiện không thỏa rồi thì mình khỏi cần xét mấy điều kiện sau, khỏi cần suy nghĩ nữa. [Kết luận] không có phạm Giới sát sanh.

Như vậy trường hợp này là phòng thai được, mọi người cũng bớt hoang mang.

Trường hợp 2: Người phụ nữ uống thuốc ngừa thai, để cho trứng đã thụ tinh không đậu (ngăn trứng làm tổ ở tử cung).

Thuốc này có tác dụng không cho trứng đậu [thai] (trứng không làm tổ ở tử cung). [Chúng ta] xét:

(1) *Chúng sanh có sinh mạng*: Có. Đó là trứng đã thụ tinh, là thành thai rồi. Điều kiện này thỏa [mãn]. Khi này là đã có Danh, Sắc rồi đó. Dù Vi Diệu Pháp hay bất cứ bộ nào, trong kinh cũng vậy, khi cha mẹ đến với nhau, có dòng tâm thức chạy vào là xong, là lúc đó đã trở thành chúng sanh rồi. Như vậy trường hợp này là thỏa mãn điều kiện thứ nhất, trứng đã thụ tinh là chúng sanh thực thể có sinh mạng rồi.

(2) *Biết rõ chúng sanh có sinh mạng*: Điều này cũng không chắc đúng không? Tại vì có khi biết, có khi không. Vấn đề là biết hay không cho nên [ghi] có/không. Ở đây tùy [trường hợp] nhưng đa số mọi người phải biết tôi uống thuốc này là để cho [tránh thai] đó. Nhưng trường hợp này cũng chưa chắc, tức là có nhiều người không biết luôn, không biết thì không [phạm]. Cho nên chỗ này tùy người nhưng bữa nay nghe rồi [quý vị] chắc biết rồi đó. Có thể thỏa điều kiện, có thể không, cho nên trường hợp này cũng tùy, chứ không hẳn là bị [phạm]. Tức là do người đó không biết, vô tình thì không sao, không phạm cố ý nhưng có nghiệp vô ý đó, đừng có tưởng không có [phạm] là không sao (vì có nghiệp vô ý).

(3) *Tâm nghĩ giết hại chúng sinh*: Điều này cũng có hoặc cũng không trong hai trường hợp như trên. Tức là có một số người biết “cái thai đậu rồi, ta uống cho nó chết đi (nó không làm tổ)” thì như vậy là có. Nhưng người kia nghĩ là uống thuốc này không có thai (trình độ người đó cũng dốt về y tế quá cho nên họ không biết)

[nên không có tâm giết hại chúng sinh]. Cho nên [có hai trường hợp] cũng có cũng không.

(4) Cố gắng giết hại chúng sinh: Có

(5) Chúng sinh ấy chết do sự cố gắng ấy: Có, uống thuốc vào nó chết.

TT	Chi pháp	Thực thể	Thỏa điều kiện	
1	Chúng sanh có sinh mạng	Trứng đã thụ tinh	x	
2	Biết rõ chúng sanh có sinh mạng	Có/không	không	x
3	Tâm nghĩ giết hại chúng sinh	Có/không	không	x
4	Cố gắng giết hại chúng sinh		x	
5	Chúng sinh ấy chết do sự cố gắng ấy		x	
Kết luận: Có phạm hoặc không phạm theo phân tích trên.				

Như vậy đây là trường hợp cũng 50/50, có trường hợp có phạm và có [trường hợp] không phạm. Điều này do hiểu biết của mình, phạm giới hay không là do hiểu biết nhưng bữa nay biết rồi thì không dùng chiêu này được. Nhớ biết rồi thì không được! Đó là do hồi xưa người ta không biết. Cho nên người đời nhiều khi không biết thì thiếu chi pháp đằng sau, hai chi pháp (3), (4). Tâm họ nghĩ uống thôi chứ có giết gì đâu, [hoặc] có người nghĩ nó chưa thành thai mà, v.v... thì đó không phạm Giới sát sanh nhưng có phạm về nghiệp, nghiệp vô tính là hại chúng sanh đó.

Nói tóm lại có hai trường hợp có phạm hoặc không phạm theo phân tích trên, chứ không phải lúc nào cũng phạm giới đâu. Nhưng bây giờ mình học mình biết rồi thì quý vị rớt vào trường

hợp có thôi chứ không có “không” được đâu. Tại vì quý vị biết mà trừ khi trứng chưa có thụ tinh, [nếu] đã thụ tinh rồi thì có phạm.

Trường hợp 3: Người phụ nữ uống thuốc... (dùng biện pháp nào đó) ngừa thai có tác dụng ngăn rụng trứng.

Trường hợp này thì dễ hơn.

(1) *Chúng sanh có sanh mạng*: Việc ngăn rụng trứng thì trứng không phải là chúng sanh, chưa [phải là chúng sanh] cho nên không thỏa điều kiện này. Vì không thỏa [mãn] điều kiện này cho nên không cần bàn nữa. Yên tâm! Bởi vì ngăn rụng trứng này đâu có chúng sanh nào đâu cho nên không phạm. Trường hợp này không phạm sát sanh.

Hôm bữa có cô nào đó nhấn cách này ở bộ giảng trước, Thiện Trang nói chịu khó coi bộ giảng mới đi. Như vậy những người nào muốn tránh thai nên dùng cách này, dùng cách nào để ngăn rụng trứng là được. Bây giờ có phương pháp này. Phương pháp này [và phương pháp ở trường hợp 1] được, còn phương pháp [ở trường hợp 2] không được, vì phương pháp này bây giờ mình biết rồi không thể không phạm được.

Trường hợp 4: Người phụ nữ đặt vòng tránh thai.

Phương pháp này nhiều người dùng lắm. [Muốn xem có phạm hay không] quý vị phải biết đặt vòng tránh thai để làm gì, nó có tác dụng thế nào. Tác dụng của vòng tránh thai theo ChatGPT nói là khi trứng thụ tinh rồi, đáng lẽ nó làm tổ ở tử cung nhưng nó không làm tổ được do cái vòng đó tác động thế nào đó, nó gây ra cơ chế thế nào đó [mà] không làm tổ được cho nên trứng đó bị không đậu.

(1) *Chúng sanh có sanh mạng*: Có. Trứng đã thụ tinh rồi nên thỏa mãn điều kiện.

(2) *Biết rõ chúng sanh có sanh mạng*: Điều này bữa nay ai học rồi thì biết nhưng hồi xưa mình không học, không biết. Cho nên cũng như phân tích trên cũng [có hai trường hợp] có/không. [Vì] có người biết, có người không biết tùy theo trình độ của người đó. Cho nên suy ra chi phần này cũng có hai [trường hợp] biết thì có, còn người không biết thì không có thoả điều kiện (chi phần) này.

(3) *Tâm nghĩ giết hại chúng sanh*: Cũng vậy, tại vì với người không biết thì không, nhưng người biết rõ ràng trứng đó đã thụ tinh rồi, bây giờ tôi cố tình như thế thì là có. Cho nên cũng [có] hai tình huống có/không, cũng 50/50 như trường hợp trên.

(4) *Cố gắng giết hại chúng sanh*: Có, chắc chắn có. Dù biết hay không biết thì cũng đã hành động giết rồi.

(5) *Chúng sanh chết do sự cố gắng ấy*: Chúng sanh (cái thai) đó chết, trứng đó không thành người được thì có phạm luôn. Phân tích cũng như trên có trường hợp phạm và không phạm. Trường hợp người nào vô minh, không biết thì không phạm nhưng biết rồi thì phạm. Bữa nay chúng ta biết rồi, thì không có chuyện là không phạm. Cho nên phải nói là có phạm và không phạm theo phân tích trên. Như vậy từ nay trở đi những ai học rồi thì không nên dùng phương pháp này. Hồi xưa không biết không phạm, bây giờ biết rồi thì dùng phương pháp này là phạm đó.

Ở đây đưa ra bảng này theo Chat GPT:

**Các Phương Pháp Tránh Thai Với Giới Sát Sanh
(Theo Chat GPT)**

TT	Tên thuốc/phương pháp	Tác dụng chính	Khi nào không phạm	Khi nào phạm

1	Postinor / Plan B / Escapelle (LNG)	Ngăn rụng trứng	Uống trước rụng trứng	Uống sau thụ tinh để ngăn làm tổ
2	EllaOne / Ella (UPA)	Ngăn rụng trứng	Uống sớm	Uống muộn để ngăn làm tổ
3	IUD (vòng tránh thai, đặc biệt loại đồng)	Ngăn làm tổ	Luôn phạm khi có trứng thụ tinh.	
4	Mifepristone + Misoprostol	Phá thai	Luôn phạm nặng	

ChatGPT đưa ra tên thuốc, phương pháp, tác dụng chính khi nào không phạm, khi nào phạm. Ở đây rõ ràng lắm quý vị xem bảng này, quý vị hành thôi. Người tại gia vướng điều này.

(1) Thiện Trang cũng không biết mấy tên thuốc này Postinor/Plan B/Escapelle (LNG). Tức là thuốc này có hai tác dụng vừa ngăn rụng trứng mà vừa ngăn làm tổ luôn sau khi thụ tinh. Quý vị nào uống trước [thụ tinh] giùm, uống mà sau khi thụ tinh rồi thì vẫn phạm. Cho nên trường hợp này phải hai tình huống.

(2) Thuốc EllaOne/ Ella (UPA): Quý vị uống sớm có tác dụng ngăn rụng trứng thì không phạm, uống muộn để ngăn làm tổ thì cũng phạm. Nói tóm lại [muốn không phạm] là uống sớm.

(3) IUD (vòng tránh thai đặc biệt loại đồng) có tác dụng chính ngăn làm tổ thì luôn phạm khi có trứng thụ tinh. Tức là có trứng thụ tinh thì nó ngăn trứng đó làm tổ nên bị phạm, không thể tránh được, không có trường hợp nào không phạm hết.

(4) Mifepristone + Misoprostol: Thuốc này tác dụng phá thai thì luôn luôn phạm nặng. Trừ khi quý vị không biết thôi, đây nói trường hợp biết rồi. Hồi xưa tới giờ họ không biết gì hết, họ nghĩ chỉ có tác dụng là tránh thai thôi, thế này thế kia thì người ta cũng không có phạm Giới sát sanh, người ta chỉ phạm nghiệp thôi, cũng ảnh hưởng có nghiệp (nghiệp vô ý). Nghiệp vô ý cũng cho quả nhưng quả bất định, còn nghiệp cố ý là quả cố định. Bữa nay [quý vị] biết rồi nên tránh. Cho nên quý vị thấy trong nhân gian, nhiều người không học Phật, họ có lỗi là do không biết, mơ màng, hoặc họ đôi khi, họ không có tác ý đó nên nghiệp đó trở thành nghiệp không cố ý. Nghiệp không cố ý tức là không phạm giới. Còn bây giờ mình biết rồi thì né đi.

Như vậy đã đưa hết các tình huống này rồi. Ở đây đưa ra một số ví dụ quý vị về làm trước:

VD9. Một người vô ý đóng cửa làm chết một con thằn lằn nằm ngay ngạch cửa. Người ấy có phạm điều Giới sát sinh không?

VD10. Một người tức giận con chó, có Tâm sở Tác ý đồng sinh với ác tâm muốn đánh chết con chó, nhưng nó không chết mà chỉ bị thương nặng mà thôi. Lần sau, người ấy lại đánh đuổi con chó ấy, có Tâm sở Tác ý đồng sinh với ác tâm làm cho nó sợ bỏ đi, nhưng chẳng may đụng nhằm vào vết thương cũ, làm cho con chó ấy chết. Vậy, người ấy có phạm Giới sát sinh trong lần thứ nhất, lần thứ nhì hay không?

Ở đây quý vị làm hai trường hợp đó. Có trường hợp nữa chúng ta xét sau, ở đây có hai ví dụ đó thôi.

Trên mạng có một số câu hỏi của mọi người để trả lời luôn cho hết:

Câu hỏi 1: Dạ thưa Thầy như vậy mình khi muốn chặt cây, nhổ cây không phải báo trước. Lần trước học như vậy ạ!

Trả lời: Chặt cây báo trước với cây là tôn trọng quý Thần thì quý vị có thể làm điều đó. Việc đó không phải liên quan đến sát sanh mà chỉ là đụng đến nhà của quý Thần. Nên [quý vị] cũng có thể dùng cách đó.

Câu hỏi 2: Sư cho con hỏi trong trường hợp ông Albert Einstein: Mặc dù ông là một trong những người phát minh ra bom Nguyên tử nhưng sau đó ông đã sám hối trong suốt phần thời gian còn lại cuộc đời, cũng như tìm mọi cách ngăn tiếp tục chế tạo bom Nguyên tử, thì ông có phạm tội sát sanh nặng hay không? Liệu ông có đọa Địa ngục hay không ạ?

Trả lời: Việc ông Albert Einstein có ý ngăn như thế thì mình không có rõ lắm. Thật ra ông không có chế tạo bom Nguyên tử, ông chỉ cung cấp công thức phản ứng Nhiệt hạch, Phân hạch thôi. Cho nên không thể nào nói ông chế tạo bom Nguyên tử. Bom Nguyên tử là người khác làm và việc đó không biết thực tế là như thế nào, mình không biết. Nếu ông cung cấp cách cho [chế] tạo bom Nguyên tử mà với ý sát sanh [thì phạm]. Còn nếu ông chỉ nghĩ phản ứng này đem [lại lợi ích] thế nào đó, rồi ông nói cái này có thể tạo ra bom rất nguy hiểm. Người ta mang ý tưởng đó chế tạo bom thì ông không có liên quan đến việc đó, tức là ông không có liên quan đến chế tạo bom Nguyên tử mà đó là do người ta dùng [ý tưởng của ông]. Chi tiết đó theo Thiện Trang tìm hiểu thì ông là như thế, chứ

không phải là ông chế tạo bom Nguyên tử. Đó có thể là kiến thức sai lầm, theo Thiện Trang biết là ông không có chế tạo bom nguyên tử.

Thiện Trang có một người [bạn] giáo viên cùng trường, là giáo viên Vật lý [nên] biết rõ nói là ông [Albert Einstein] đâu có tạo bom Nguyên tử. Nên hồi đó khi Thiện Trang đăng bài pháp của Hoà thượng Tịnh Không nói là ông tạo ra bom Nguyên tử, người đó nhắc thì Thiện Trang gỡ bài liền. Tại vì Thiện Trang thấy là chi tiết đó không đúng. Người ta học Khoa học người ta nói: *“Ông đâu có chế tạo bom Nguyên tử, do hai ông kia chế tạo mà”*. [Ông chỉ chế tạo] công thức phản ứng Vật lý Nhiệt hạch, phản ứng dây chuyền đó thôi. Cho nên theo Thiện Trang nghĩ ông không có dính tới việc đó.

Câu hỏi 3: *“Có phương pháp nào không phải uống thuốc [tránh thai] không Thầy?”.* Và có người nói: *“Dùng BCS để tránh thai có phạm Giới sát sanh không? Con kính mong thầy từ bi cho chúng con biết với”*.

Trả lời: Ở đây ChatGPT sao không đưa ra những phương pháp khác nhỉ? Mấy phương pháp này là dùng thuốc thôi, còn có nhiều phương pháp khác nữa. Thiện Trang không có rành, quý vị ở nhà tại gia quý vị rành hơn chứ? Nếu [muốn biết] dùng phương pháp nào đó [nữa] để bữa sau hỏi ChatGPT trả lời. Quý vị chắc phải rành hơn Thiện Trang.

Ví dụ có phương pháp gì đó, người ta làm để ngăn không cho rụng trứng. Rồi phương pháp dùng cách để khiến tinh trùng không vào trong người nữ thì sẽ không có thụ tinh được. Quý vị biết thụ tinh [được] là do tinh trùng phải gặp trứng, mà bây giờ người ta không đưa tinh trùng vào để gặp [trứng] thì không có điều kiện để

mà thụ tinh, thì phương pháp đó không phạm. Có những phương pháp đó quý vị tự tìm hiểu, Thiện Trang không rành nên không có biết.

Tóm lại là quý vị dùng cách nào cũng được, miễn là đừng có để thụ tinh rồi, mà quý vị dùng là sẽ phạm. Mình tìm hiểu đi, bây giờ có ChatGPT, quý vị lên đó hỏi cách này nguyên lý là thế nào? Còn bây giờ bảo Thiện Trang đi tìm hiểu mấy phương pháp đó, Thiện Trang đâu rành. Có những phương pháp nào miễn ngăn không cho trứng gặp tinh trùng là được. Mấu chốt là phương pháp nào khiến trứng với tinh trùng không gặp nhau là được. Giống như diệt tinh trùng cũng là một phương pháp như thế thôi, còn các phương pháp khác mà tinh trùng với trứng gặp nhau rồi mới xử lý thì phương pháp đó phạm sát sanh, vậy thôi. Đúc kết lại [là] vậy, quý vị nên nhớ như vậy. Quý vị dùng phương pháp nào thì quý vị hỏi trên Google. Phương pháp nào Thiện Trang đâu biết, đặc biệt các cô rành, chứ mấy ông chắc cũng không biết luôn.

Thiện Trang chỉ đúc kết lại là hai phương pháp. *Một [là] phương pháp nào sử dụng mà ngăn trứng và tinh trùng không gặp nhau để không thụ tinh là phương pháp đó không phạm sát sanh. Còn phương pháp nào khi hai cái đó gặp nhau rồi, trứng đã thụ tinh rồi, thuốc đó [làm] trứng không đậu được thì phạm sát sanh.* Cho nên hãy coi cẩn thận mà dùng. Còn [quý vị] bây giờ không biết thuốc đó [có] tác dụng gì thì lên Google, lên ChatGPT hỏi thuốc này tác dụng của nó như thế nào, cách hoạt động của thuốc đó như thế nào? [Nó] sẽ trả lời cho quý vị [về] phương pháp đó. [Khi đó] quý vị sẽ dùng đúng.

Hôm nay chúng ta tạm dừng ở đây, quý vị làm hai ví dụ trên.

Mời quý vị chúng ta cùng hồi hướng:

“Nguyện đem công đức này

Hướng về khắp tất cả
Đệ tử cùng chúng sanh
Đều sớm thành Phật đạo”
Kính chào toàn thể quý vị.